

Tartalom

II *Közlemények*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Bizottság

2014/C 447/01	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám: M.7414 – ReAssure/HSBC Life UK) ⁽¹⁾	1
2014/C 447/02	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám: M.7437 – Blackstone/TPG/Kensington) ⁽¹⁾	1
2014/C 447/03	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám: M.7425 – Robert Bosch/BSH Bosch und Siemens Hausgeräte) ⁽¹⁾	2
2014/C 447/04	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám: M.7307 – Electricity Supply Board/Vodafone Ireland/JV) ⁽¹⁾	2
2014/C 447/05	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám: M.7381 – Airbus/Singapore Airlines/AATC) ⁽¹⁾	3
2014/C 447/06	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám: M.7231 – Vodafone/ONO) ⁽¹⁾	3

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Európai Bizottság

2014/C 447/07	Euroátváltási árfolyamok	4
2014/C 447/08	A 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 32. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Portugál Köztársaság által a Bizottsághoz eljuttatott átmeneti nemzeti tervről szóló bizottsági határozat elfogadása	5
2014/C 447/09	A Bizottság határozata (2014. december 12.) a Bizottság által a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet értelmében nem együttműködő harmadik országgént azonosíthatónak tekintett harmadik ország értesítéséről	6
2014/C 447/10	A Bizottság határozata (2014. december 12.) a Bizottság által a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet értelmében nem együttműködő harmadik országgént azonosíthatónak tekintett harmadik ország értesítéséről	16
2014/C 447/11	A Bizottság határozata (2014. december 12.) egy harmadik országnak a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országgént való azonosítása eshetőségéről történő értesítéséről	23

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

2014/C 447/12	A tagállamok által a halászat tilalmával összefüggésben nyújtott tájékoztatás	30
2014/C 447/13	A tagállamok által a halászat tilalmával összefüggésben nyújtott tájékoztatás	30
2014/C 447/14	A tagállamok által a halászat tilalmával összefüggésben nyújtott tájékoztatás	31
2014/C 447/15	A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett, a külső határok átlépésére meghatározott referenciaösszegek frissítése	32

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Bejelentett összefonódás engedélyezése**(Ügyszám: M.7414 – ReAssure/HSBC Life UK)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2014/C 447/01)

2014. december 5-én a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és az után teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32014M7414 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít online hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

Bejelentett összefonódás engedélyezése**(Ügyszám: M.7437 – Blackstone/TPG/Kensington)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2014/C 447/02)

2014. december 5-én a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és az után teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32014M7437 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít online hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

Bejelentett összefonódás engedélyezése**(Ügyszám: M.7425 – Robert Bosch/BSH Bosch und Siemens Hausgeräte)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2014/C 447/03)

2014. december 3-án a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak német nyelven hozzáférhető, és az után teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32014M7425 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít online hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

Bejelentett összefonódás engedélyezése**(Ügyszám: M.7307 – Electricity Supply Board/Vodafone Ireland/JV)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2014/C 447/04)

2014. október 24-én a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz:

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32014M7307 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít on-line hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám: M.7381 – Airbus/Singapore Airlines/AATC)
(EGT-vonatkozású szöveg)
(2014/C 447/05)

2014. december 8-án a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz:

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32014M7381 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít on-line hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám: M.7231 – Vodafone/ONO)
(EGT-vonatkozású szöveg)
(2014/C 447/06)

2014. július 2-án a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz:

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32014M7231 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít on-line hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

IV

(Tájékoztatók)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euroátváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2014. december 12.

(2014/C 447/07)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam		
USD	USA dollár	1,2450	CAD	Kanadai dollár	1,4417
JPY	Japán yen	147,41	HKD	Hongkongi dollár	9,6517
DKK	Dán korona	7,4370	NZD	Új-zélandi dollár	1,5946
GBP	Angol font	0,79250	SGD	Szingapúri dollár	1,6307
SEK	Svéd korona	9,3700	KRW	Dél-Koreai won	1 372,22
CHF	Svájci frank	1,2010	ZAR	Dél-Afrikai rand	14,4769
ISK	Izlandi korona		CNY	Kínai renminbi	7,7049
NOK	Norvég korona	9,1190	HRK	Horvát kuna	7,6740
BGN	Bulgár leva	1,9558	IDR	Indonéz rúpia	15 579,32
CZK	Cseh korona	27,590	MYR	Maláj ringgit	4,3502
HUF	Magyar forint	308,93	PHP	Fülöp-szigeteki peso	55,410
LTL	Litván litász/lita	3,45280	RUB	Orosz rubel	71,4175
PLN	Lengyel zloty	4,1735	THB	Thaiföldi baht	40,824
RON	Román lej	4,4673	BRL	Brazil real	3,3071
TRY	Török líra	2,8523	MXN	Mexikói peso	18,5119
AUD	Ausztrál dollár	1,5056	INR	Indiai rúpia	77,7677

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

A 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 32. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Portugál Köztársaság által a Bizottsághoz eljuttatott átmeneti nemzeti tervről szóló bizottsági határozat elfogadása

(2014/C 447/08)

2014. december 11-én a Bizottság elfogadta az ipari kibocsátásokról szóló, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) ⁽¹⁾ 32. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Portugál Köztársaság által a Bizottsághoz eljuttatott átmeneti nemzeti tervről szóló C(2014) 9360 határozatot.

Ez a dokumentum a következő internetcímen érhető el:

<https://circabc.europa.eu/w/browse/36205e98-8e7a-47d7-808d-931bc5baf6ee>

⁽¹⁾ HL L 334., 2010.12.17., 17. o.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2014. december 12.)**

a Bizottság által a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet értelmében nem együttműködő harmadik országgént azonosíthatónak tekintett harmadik ország értesítéséről

(2014/C 447/09)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 32. cikkére,

mivel:

1. BEVEZETÉS

- (1) Az 1005/2008/EK rendelet (a továbbiakban: az IUU-rendelet) létrehozza a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat (IUU-halászat) megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló uniós rendszert.
- (2) Az IUU-rendelet VI. fejezete meghatározza a nem együttműködő harmadik országok azonosítására, az említett országokkal szembeni lépésekre, ugyanezen országok listájának összeállítására, a listáról való törlésre, e lista nyilvánosságára és a sürgősségi intézkedésekre vonatkozó eljárását.
- (3) Az IUU-rendelet 32. cikke szerint a Bizottságnak értesítenie kell a harmadik országokat arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő országgént kerülhetnek azonosításra. Az ilyen értesítés előzetes jellegű. Az értesítést az IUU-rendelet 31. cikkében megállapított kritériumokra kell alapozni. A Bizottságnak emellett a rendelet 32. cikkében felsorolt valamennyi lépést meg kell tennie az értesített harmadik országgal szemben. A Bizottságnak az értesítésben fel kell tüntetnie különösen az ilyen azonosítás alapjául szolgáló lényeges tényeket és megfontolásokat, továbbá az érintett országok számára lehetőséget kell biztosítania a válaszadásra, valamint az azonosítást cáfoló bizonyítékok, vagy adott esetben a javításra irányuló cselekvési terv és a helyzet rendezése érdekében hozott intézkedések ismertetésére. A Bizottság az érintett harmadik országoknak az értesítés megválaszolásához megfelelő időt, a helyzet orvoslásához pedig ésszerű időt köteles biztosítani.
- (4) Az IUU-rendelet 31. cikke értelmében a Bizottság azonosítja azokat a harmadik országokat, amelyeket az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országnak tekint. Egy harmadik ország akkor azonosítandó nem együttműködő harmadik országgént, ha nem teljesíti a nemzetközi jog szerint rá, mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló azon kötelezettségét, hogy intézkedést hozzon az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására.
- (5) A nem együttműködő harmadik országok azonosítása az IUU-rendelet 31. cikkének (2) bekezdése szerinti valamennyi információ áttekintésén alapul.
- (6) Az IUU-rendelet 33. cikke értelmében a Tanács állítja össze a nem együttműködő harmadik országok listáját. Ezen országokkal szemben többek között az IUU-rendelet 38. cikkében megállapított intézkedések alkalmazandók.
- (7) Az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében a hitelesített fogási tanúsítványok lobogó szerinti harmadik országoktól való elfogadásának feltétele a Bizottságnak címzett értesítés azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezésekről, amelyeket a halászhajóiknak teljesíteniük kell.
- (8) Az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság az említett rendelet végrehajtásához kapcsolódó területeken igazgatási együttműködést folytat a harmadik országokkal.

2. A SALAMON-SZIGETEKSEL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

- (9) A Bizottság az IUU-rendelet 20. cikke alapján 2010. január 1-jén elfogadta Salamon-szigetek lobogó szerinti államként küldött értesítését.

⁽¹⁾ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

- (10) 2014. február 11. és 14. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében ellenőrző látogatást tett a Salamon-szigeteken az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) támogatásával.
- (11) Az ellenőrző látogatás célja az ország halászhajói által betartandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó Salamon-szigeteki rendelkezésekkel, a Salamon-szigetekre az IUU-halászat elleni küzdelem terén háruló kötelezettségek végrehajtásával, valamint az uniós fogási tanúsítási rendszer végrehajtásához kapcsolódó követelmények és szempontok teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.
- (12) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentést 2014. február 28-án elküldték a Salamon-szigeteknek.
- (13) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentéssel kapcsolatos Salamon-szigeteki előzetes észrevételek 2014. május 6-án és 2014. május 20-án érkeztek meg. A jogi és igazgatási keretrendszerre vonatkozó észrevételekre a hivatalos választ 2014. október 1-jén és 2014. október 6-án nyújtották be.
- (14) A Bizottság 2014. március 19-i kérése nyomán a Salamon-szigetek az uniós fogási tanúsítási rendszer alkalmazásával kapcsolatban 2014. március 28-án és 2014. június 7-én nyújtott be további információkat.
- (15) A Salamon-szigetek és a Bizottság szolgálatai 2014. május 20-án megbeszélést tartottak.
- (16) Salamon-szigetek tagja a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottságnak (WCPFC). A Salamon-szigetek ratifikálta az Egyesült Nemzetek 1982. évi Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS) és az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a nagy távolságra vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló 1995. évi megállapodást (UNFSA). Részes fele a Dél-csendes-óceáni Fórum Halászati Ügynökségére (FFA-egyezmény) vonatkozó egyezménynek^(?) és a közös érdekű halászati gazdálkodásban való együttműködésről szóló Naurui Megállapodásnak (PNA)^(?).
- (17) Annak megállapítása érdekében, hogy a Salamon-szigetek eleget tesz-e a (16) preambulumbekkezdésben említett nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint a (16) preambulumbekkezdésben említett regionális halászati gazdálkodási szervezetek által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet szükségesnek ítélt.
- (18) A Bizottság felhasznált továbbá a WCPFC által közzétett, rendelkezésre álló adatokból nyert információkat, valamint nyilvánosan elérhető információkat is.

3. A SALAMON-SZIGETEK NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

- (19) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a Salamon-szigeteket mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt kritériumokat vette figyelembe.

3.1. Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikkének (4) bekezdése)

- (20) A regionális halászati gazdálkodási szervezetek hajókat tartalmazó listáiból származó információk alapján az IUU-hajók ideiglenes vagy végleges listáin nem szerepelnek a Salamon-szigetek lobogója alatt tevékenységet folytató hajók, és a korábban a Salamon-szigetek lobogója alatt közlekedő, jogellenes tevékenységet folytató hajókról sincsenek olyan adatok, amelyek alapján a Bizottság megvizsgálhatná, hogy Salamon-szigetek az IUU-rendelet 31. cikkének (4) bekezdése a) pontja szerinti ismétlődő IUU-halászati tevékenységekkel szemben hogyan lép fel.
- (21) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikke (4) bekezdésének b) pontja alapján megvizsgálta az IUU-halászatból származó halászati termékeknek a Salamon-szigeteki piacra kerülésével kapcsolatban tett Salamon-szigeteki intézkedéseket is.
- (22) A Bizottságnak a rendelkezésre álló összes információ értékelésén alapuló megítélése szerint a Salamon-szigetek nem tudja biztosítani, hogy a Salamon-szigeteket vagy a Salamon-szigeteken található feldolgozóüzemekbe kerülő halászati termékek ne IUU-halászatból származzanak. Ennek oka rendszerszintű problémákban keresendő, amelyek rontják a Salamon-szigeteki hatóságok lehetőségeit, hogy nyomon kövessék a fogásokat, mivel nem áll rendelkezésükre hivatalos információ a kirakodott, importált és/vagy feldolgozott halakra vonatkozóan. A (23)–(39) preambulumbekkezdés ismerteti azon főbb elemeket, amelyeket a Bizottság az értékelés során figyelembe vett.

^(?) <http://www.ffa.int/>

^(?) Naurui Megállapodás (<http://www.ffa.int/node/93#attachments>).

- (23) A Salamon-szigetek joghatósága alá tartozó vizeken a fő halászati tevékenységeket nem a Salamon-szigetek lobogója alatt közlekedő hajók végzik, hanem külföldi lobogó alatt tevékenységet folytató, egyes esetekben Salamon-szigeteki kikötőket használó hajók. A WCPFC Tudományos Bizottsága 2013. évi 9. ülésére készített jelentésében ⁽⁴⁾ a Salamon-szigetek beszámol arról, hogy Salamon-szigetek vizein 2012-ben összesen 434 hajó (nevezetesen 214 erszéynes kerítőháló, 200 horogsoros és 20 horgászbotos hajó) tevékenykedett. Mindössze 6 erszéynes kerítőháló, 2 horogsoros, valamint 2 horgászbotos hajó közlekedett a Salamon-szigetek lobogója alatt. A Bizottság 2014. februári látogatása során a Salamon-szigeteki hatóságok megerősítették, hogy 401 ipari halász-hajó kapott engedélyt a Salamon-szigeteki vizeken történő halászatra. A halászati engedéllyel rendelkező hajók számának 2012-höz képest bekövetkezett csökkenésének oka a bérleti megállapodások alapján működő hajók számára kiosztott engedélyek számának csökkenése. Ennek ellenére öt helyi vállalat továbbra is 143 horogsoros és 2 erszéynes kerítőháló hajót bérel. Az érintett flotta mérete indokolja olyan intézkedések szükségességét, amelyek az IUU-halászból származó halászati termékek Salamon-szigeteki piacra jutásának megakadályozását biztosítják.
- (24) A Salamon-szigetek által 2013 novemberében benyújtott tonhal-gazdálkodási és fejlesztési terv szerint a Salamon-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében 2012-ben az összes fogás 93 000 tonna volt. Ez a korábbi évek fogásainak (2010-ben 185 000 tonna és 2011-ben 177 000 tonna) mintegy felét jelenti.
- (25) A Salamon-szigetek tonhalfeldolgozó ipara bővül. Több külföldi befektetőnek is van folyamatban új üzemek építésére vonatkozó, a Salamon-szigetekkel közös projektje. Ezért a Bizottság elemezte az említett iparág tevékenységével együtt járó helyzetet és az esetleges hatást, amelyet e műveletek gyakorolhatnak az IUU-halászból származó halászati termékek Salamon-szigeteki piacra jutására.
- (26) A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terv ⁽⁵⁾ (IPOA IUU) iránymutatást ad a piaccal kapcsolatos nemzetközileg elfogadott intézkedésekről, amelyek az IUU-halászból származó halak és halászati termékek kereskedelmének csökkentését vagy megszüntetését mozdítják elő. Az IPOA IUU 71. pontjában azt is javasolja, hogy az államok tegyenek lépéseket piacaik átláthatóságának javítása érdekében, lehetővé téve a halak és halászati termékek nyomon követhetőségét. Ugyanígy, az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexe (FAO magatartási kódex), és különösen annak 11. cikke vázolja a kifogást követő szakaszok és a felelős nemzetközi kereskedelem helyes gyakorlatát. A FAO magatartási kódex ⁽⁶⁾ 11. cikk (1) bekezdésének (11) pontja felszólítja az államokat, hogy a halak és halászati termékek eredetének megbízhatóbb azonosítása révén törekedjenek a halak és halászati termékek nemzetközi és belföldi kereskedelmének a helyes állományvédelmi és gazdálkodási gyakorlatokkal való összhangjára.
- (27) A Bizottság 2014. februári látogatása során találkozót tartott egy olyan tonhalfeldolgozó üzem üzemeltetőjével, amelynek termékeit az Unióba exportálják.
- (28) Az említett gazdasági szereplő szerint feldolgozó üzemét az uniós piacra szánt főtt tonhalfilé vagy tonhalpehely alapanyagával kizárólag a Salamon-szigetek lobogója alatt halászó erszéynes kerítőháló hajók látják el. A többi termék horogsoros hajókról származik, amelyet főként az USA-ba vagy regionális piacokra (Fidzsi, Vanuatu, Pápua Új-Guinea) exportál. A feldolgozó üzem nyersanyagimport mellőzésével, kizárólag helyi termékekkel látják el. Ebben az összefüggésben azonban ki kell emelni, hogy az illetékes hatóságok felfogása szerint – az uniós jogban létező alapvető származási szabállyal ellentétben ⁽⁷⁾ – a Salamon-szigetek kizárólagos gazdasági övezetéből származó valamennyi fogás a Salamon-szigetektől származónak minősül, függetlenül attól, hogy a halászhaló milyen lobogó alatt közlekedik. Nyilvánvaló volt az is, hogy a Salamon-szigeteki hatóságok nem vezettek be célzott intézkedéseket a halászati alapanyagok földrajzi eredetének ellenőrzésére, és nem tettek az IUU-halászból származó halászati termékek Salamon-szigetekre kerülésének nyomon követésére szolgáló konkrét intézkedéseket sem. Ebben a vonatkozásban a termék nyomon követhetőségének megfelelő ellenőrzése hiányában fennáll annak kockázata, hogy a nem a Salamon-szigetek lobogója alatt – hanem esetleg az IUU-rendelet értelmében az Unióba való exporttól eltolt országok lobogói alatt – halászó halászhajók által fogott alapanyag is feldolgozásra kerül.

⁽⁴⁾ WCPFC Tudományos Bizottság kilencedik rendes ülése, 2013. augusztus 6–14., Pohnpei, Mikronéziai Szövetségi Államok, Éves jelentés a Bizottság részére, 1. rész: Halászati kutatási és statisztikai információk, Salamon-szigetek, WCPFC-SC9-AR/CCM-21 (<http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-21-Solomon-Islands-AR-Part-1.pdf>).

⁽⁵⁾ A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terv, ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezet, 2001.

⁽⁶⁾ Felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódex, ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezete, 1995.

⁽⁷⁾ A Tanács 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról, 22–27. cikk (HL L 302., 1992.10.19. 1. o.), A Bizottság 2010. november 18-i 1063/2010/EU rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93/EGK rendelet módosításáról, 67. cikke (1) bekezdés (a) pontja, 72 és 75. cikk (HL L 307., 2010.11.23., 1. o.)

- (29) A Bizottság a látogatás során más gazdasági szereplőkkel is találkozott. A Bizottság a gazdasági szereplők által a halászati termékek forgalmának a hálótól az asztalig történő nyomon követhetősége érdekében alkalmazott alapelvek és szabályok ellenőrzésére törekedett. A gazdasági szereplők a nyomonkövethetőségi láncra, valamint az eladott és feldolgozott mennyiségek meghatározására vonatkozó kérdésekre nem tudtak egyértelmű választ adni. A feldolgozó üzemek a Salamon-szigeteki és más harmadik országokbeli feldolgozó üzemeknek eladott alapanyag tekintetében pusztán súlybecslésekre és az ügyfeleiktől kapott számlákra hagyatkoznak anélkül, hogy a termékek kapcsán további ellenőrzéseket végeznének. Valós ellenőrzésre vagy igazolásra egyetlen ponton sem kerül sor. Hasonlóképpen, a feldolgozóüzemek üzemeltetői az alapanyagok szállítmányainak átvételekor kódot rendelnek azokhoz, azonban ezt követően a terméket a feldolgozási láncban nem követik nyomon, ezért a vágó- és az előállításához felhasznált fogás között nem állapítható meg biztos kapcsolat.
- (30) Emellett a Salamon-szigeteki vámisztviselők ismeretei alapszintűnek bizonyultak. A vámisztviselők a gazdasági szereplők által a kiviteli nyilatkozaton megadott adatokra hagyatkoznak a mennyiségek további ellenőrzése nélkül, és nincsen olyan nyomonkövethetőségi rendszer, amely összekapcsolná a szállítmányt a vámáru-nyilatkozatokkal. Ezáltal a hatóságok nem rendelkeznek ellenőrzéssel a halászati termékek feldolgozásához felhasznált alapanyagok felett, továbbá nem tudják összekapcsolni a Salamon-szigetetről származó alapanyagokat az exportált halászati termékekkel.
- (31) A nyomon követhetőség biztosítására bevezetett rendszereket illetően a Bizottság azt állapította meg, hogy a Salamon-szigetek nem képes a kirakodások módszeres ellenőrzésének biztosítására. Annak ellenére, hogy a helyi hatóságok állítása szerint a két engedélyezett kikötőben történő kirakodások mindegyike ellenőrzött, nem tudták bemutatni, hogy az ellenőröket miként rendelik ki ezen ellenőrzés biztosítására. A Bizottság megállapította, hogy a kirakodások legtöbbjét bonyolító kikötőbe csak egyetlen ellenőrt küldtek, miközben a többi ellenőr minden kirakodás után a másik (nem a hatóságok fő igazgatási bázisát jelentő és erőforrásainak helyszínét képező fő szigeten lévő) kikötőbe ment vissza. A Salamon-szigetek elismerte ellenőrzési és megfigyelési rendszere megerősítésének szükségességét, ideértve a halászati termékek nyomon követhetőségének rendszerét, a kirakodási nyilatkozatok bevezetését, valamint a rendszeres ellenőrzéseket és a vámhatóságokkal való együttműködés fokozását.
- (32) A Salamon-szigeteki hatóságok által az uniós export céljára hitelesített fogási tanúsítványok a hitelesítési folyamat hiányosságainak sorát fedték fel. Az elemzést a Bizottság 2014. februári látogatása is megerősítette. Megállapítást nyert különösen, hogy hiányzott a fogási tanúsítványokban megadott adatok módszeres ellenőrzése. Nyomonkövethetőségi rendszer nem működött, a fogási tanúsítványokon feltüntetett mennyiségeket a gazdasági szereplő állapította meg. Az illetékes hatóságoknak teljes mértékben ezekre az adatokra kellett hagyatkozniuk. A feldolgozott termékek közvetlen behozatala tekintetében a fogási tanúsítványokat rendszeresen csak azt követően hitelesítették, hogy a szállítmány elhagyta a Salamon-szigeteket. A Salamon-szigetek olyan termékek ellenőrzését vagy nyomon követhetőségét nem tudja biztosítani, amelynek fizikai ellenőrzését nem végzi el.
- (33) Emellett a hitelesítést végző egyetlen tisztviselőnek nincs közvetlen hozzáférése a kontrolladatokhoz, így a műholdas hajómegfigyelési rendszerhez, az engedélyek adataihoz vagy a halászati naplókhoz. A hitelesítés előtti bármiféle ellenőrzést vagy keresztellenőrzést a vonatkozó információkat tároló Halászati és Tengeri Erőforrások Minisztériumának központjával telefonon keresztül lehet lebonyolítani. Ilyen ellenőrzésekről dokumentáció nem áll rendelkezésre.
- (34) Az a tény, hogy a hitelesítésre rendszerint (igen kevés kivétellel) a kiviteli nyilatkozat keltének napján került sor, azt jelzi, hogy az előzetes ellenőrzés és az adatok keresztellenőrzése korlátozott mértékű, ha egyáltalán megtörténik. Mindenesetre keresztellenőrzési dokumentumokat nem mutattak be.
- (35) Emellett a fogási tanúsítványokkal kapcsolatban is számos hiányosságra derült fény: a számozási rendszer következetlen, az alkalmazandó állományvédelmi és gazdálkodási intézkedésekre, valamint a fogási területekre vonatkozó információk elégtelenek, a dátumok terén pedig súlyos következetlenségek tapasztalhatók, nevezetesen a hitelesítés feltüntetett dátuma nemegyszer megelőzte az exportőr nyilatkozatának dátumát, valamint a kirakodási nyilatkozat a fogás napjánál korábbi volt. Az ilyen alapvető hibák az egész eljárás hitelességét veszélyeztetik.
- (36) A Bizottság olyan eseteket is felfedezett, amikor a halak kirakodására vonatkozó adatok egyáltalán nem léteztek (nem voltak kirakodási nyilatkozatok), és a Salamon-szigetek ezek helyett a kikötői átrakodási nyilatkozatok adatait használta fel a fogási tanúsítványokban szerepeltetendő mennyiségek feltüntetéséhez. Hasonlóképpen megállapítást nyert, hogy a gazdasági szereplők olyan fogási tanúsítványokat használnak, amelyekben előre ki vannak töltve a hajók adatai, a fajok, a termékkódok stb. Arra is találtak példát, hogy a fogási tanúsítványt úgy hitelesítették, hogy azon üres sorok szerepeltek a nagyszemű vagy a sárgaúszójú tonhal számára, mennyiség feltüntetése nélkül. Ez lehetőséget nyújt a fogási tanúsítvány hitelesítés utáni megváltoztatására.

- (37) Emellett több olyan fogási tanúsítványt is találtak, amelyeket eltérő mennyiséget feltüntető különféle változatokban mutattak be a termékek Unióba történő behozatalakor. A Salamon-szigetek kifejtette, hogy a gazdasági szereplő kérésére ugyanazon szállítmányra több fogási tanúsítványt állít ki, anélkül, hogy a visszaélések megelőzésére vizsgálná a kérés okát vagy bevonná az eredeti tanúsítványt. Ez a gyakorlat a többi feltárt hiányossággal együttesen az IUU-halászat, vagy legalábbis az uniós kivitelre nem engedélyezett hal tisztára mosásának lehetőségét hordozza magában. A Salamon-szigetek hitelesítési rendszerének hiányosságaiból különösen a régió azon országai kovácsolhatnak előnyt – a hal Unióba történő közvetett behozatalának elleplezése révén –, amelyek nem jogosultak haltermékek Unióba történő kivitelére. A fogási tanúsítványok kétszeres vagy háromszoros kiállításával lefedett nagyobb mennyiségben rejlő kockázatok kapcsán a Salamon-szigetek ebben az esetben is értetlenséget és ismerethiányt tanúsított.
- (38) A Salamon-szigetek elismerte a fogási tanúsítványok rendszerének a (32)–(37) preambulumbekkezdésben megállapított valamennyi hiányosságát, és azokat a felelős tisztviselők hiányos szakismeretével indokolta. Kifejtették, hogy a fogások tanúsítási folyamatának fejlesztése folyamatban van. Ebben a vonatkozásban elkészítettek egy szabványosított operatív eljárásrend-sorozatot, amelynek végrehajtásához folyamatban van a személyzet képzése. Mindazonáltal a nyújtott tájékoztatás teljes egészében jövőbeli tervekre vonatkozott, konkrét, kézzelfogható eredmények még nincsenek. Emellett a Bizottság annak ellenőrzésére törekedett, hogy a fogási tanúsítványok hitelesítési eljárása javult-e a 2014. februári bizottsági látogatást és a védintézkedések Salamon-szigetek általi bevezetését követően. A rendelkezésre álló információk alapján azonban a Bizottság nem tapasztalt javulást.
- (39) Tekintettel a nyomon követhetőség egyértelmű hiányára és arra, hogy a Salamon-szigetek nem rendelkezik információval a kirakodott halról, a Salamon-szigetek nem tudja biztosítani, hogy a területére vagy a Salamon-szigeteki feldolgozóüzemekbe kerülő halászati termékek ne IUU-halászatból származzanak, amint azt a (28)–(37) preambulumbekkezdés bemutatta. Az IUU-termékek piacra jutása és későbbi exportja ellenőrzésének lehetőségét ugyancsak veszélyezteti a származási szabályoknak a határozat (28) preambulumbekkezdésében megállapított zavaros alkalmazása, valamint az egyértelmű állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hiánya, amely a (63)–(68) preambulumbekkezdésben kerül ismertetésre.
- (40) A fentiek ismeretében és a Bizottság által összegyűjtött tényekre és a Salamon-szigetek által tett nyilatkozatokra figyelemmel – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében – megállapítható, hogy a Salamon-szigetek elmulasztotta a nemzetközi jog alapján rá, mint parti vagy forgalomba hozatal szerinti államra háruló azon kötelezettség teljesítését, hogy megakadályozza az IUU-halászatból származó halászati termékeknek a piacára történő bejutását.

3.2. Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (5) bekezdése)

- (41) A Bizottság elemezte, hogy a Salamon-szigetek hatékonyan működik-e együtt a Bizottsággal azért, hogy válaszoljon az IUU-halászat és a kapcsolódó tevékenységek kivizsgálására, az azokról szóló visszacsatolásra és az azok nyomon követésére irányuló, Bizottság általi megkeresésekre.
- (42) Miközben az IUU-rendelet szerinti fogási tanúsítási rendszer végrehajtásában részt vevő Salamon-szigeteki hatóságok általában együttműködnek az információkra vagy ellenőrzésekre irányuló megkeresésekre adott válaszaikban és visszacsatolásban, válaszaik megbízhatóságát megkérdőjelezi és aláássa az átláthatóság hiánya, valamint az, hogy korlátozott vagy hiányzik a lehetőség a halászati termékek nyomon követhetőségének biztosítására, amint azt a határozat 3.1. szakasza megállapítja.
- (43) A lobogó, kikötő szerinti és parti államként a Salamon-szigetekre háruló kötelezettségek teljesítése átfogó értékelésének keretében a Bizottság azt is elemezte, hogy a Salamon-szigetek együttműködik-e más lobogó szerinti országokkal az IUU-halászat elleni küzdelemben.
- (44) Ezzel kapcsolatban a Bizottság 2014. februári látogatása során megállapítást nyert, hogy Salamon-szigetek hatóságai részéről hiányzott a Salamon-szigetek joghatósága alá tartozó vizeken különböző halászati megállapodások alapján tevékenykedő hajók lobogó szerinti államaival való együttműködés szándéka, mivel a Salamon-szigetek rendszerint nem látta el a lobogó szerinti államokat a hajók adataira vonatkozó információkkal. Ez nyilvánvaló jele annak, hogy Salamon-szigetek nem teljesíti a nemzetközi jog (különösen az UNFSA 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja) szerinti azon kötelezettségeit, hogy biztosítsa a vizeiben előforduló, kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok eredményes védelmét és a velük való gazdálkodást, valamint az IUU-halászat eredményes és hatékony megelőzését. Az együttműködés hiánya egyben a FAO lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó önkéntes iránymutatásai⁽⁸⁾ 40. pontjával is ellentétes, amely szerint a lobogó szerinti és a parti államok csak akkor köthetnek halászati megállapodásokat, ha mindketten meggyőződnek arról, hogy ezek a tevékenységek a parti állam joghatóságán belül nem gyengítik a tengeri élővilág fenntarthatóságát.

⁽⁸⁾ A lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó önkéntes iránymutatások, ENSZ Élelmizésügyi és Mezőgazdasági Szervezet, 2014.

- (45) Annak ellenére, hogy a Salamon-szigetek vizein külföldi lobogó alatt tevékenységet folytató hajókról jelentős számú átrakás történik, a Salamon-szigetek nem alakított ki e hajók lobogó szerinti államaival együttműködést. Ezért a Salamon szigetek nincs olyan helyzetben, hogy teljesíthetné a kikötő szerinti államnak az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 52–64. pontjában foglalt kötelezettségeit. A Salamon-szigetek különösen nem teljesíti a kikötő szerinti állam minőségében a kikötőt használó, külföldi lobogó alatt tevékenységet folytató hajókkal szembeni kötelezettségeit, mivel olyan alapvető kérdésekben sem működik együtt a lobogó szerinti államokkal, mint a kirakodásokkal, átrakásokkal és a kikötő használatának megtagadásával kapcsolatos információk cseréje. Annak ellenére, hogy a Salamon-szigetek hatóságai 2014. május 6-i beadványukban kijelentették, hogy írásban fognak az érintett lobogó szerinti államokhoz fordulni az együttműködés erősítése és az uniós behozatalhoz szükséges átrakási adatok megszerzése érdekében, mindmáig nem jöttek létre konkrét megállapodások harmadik országokkal az információk és az átrakási adatok cseréje tekintetében.
- (46) A Salamon-szigetek által hitelesített fogási tanúsítványok ellenőrzése tárgyában folytatott együttműködés keretében a Salamon-szigetek három uniós tagállamtól kapott hitelesítési kéréseket. A megkeresésekkel az illetékes hatóságok foglalkoztak, és azokra időben válaszoltak. A válaszok rendszerint azonban minden további magyarázat nélkül csak megerősítették a fogási tanúsítvány hitelességét. A hitelesítési megkeresésekről a helyszínen dokumentáció nem állt rendelkezésre.
- (47) A Bizottság megvizsgálta, hogy Salamon-szigetek hatékony végrehajtási intézkedéseket hozott-e az IUU-halászatért felelős piaci szereplőkkel szemben, és hogy kellően szigorú szankciókat alkalmazott-e az elkövetőknek az IUU-halászatból származó haszontól való megfosztása érdekében.
- (48) A megfelelést és a végrehajtást illetően a látogatás során megállapítást nyert, hogy a Salamon-szigetek nem rendelkezik kifejezetten az IUU-halászati tevékenységekre vonatkozó jogszabállyal. E hiányosság azt jelzi, hogy a Salamon-szigetek nem biztosítja azt, hogy lobogó szerinti államként az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikkében előírtak szerint ellenőrzést gyakoroljon a halászhajók felett. Emellett a Salamon-szigetek megfelelés és jogalkalmazás terén elért eredményei nem felelnek meg az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 21. pontjában foglalt ajánlásoknak sem, amelyek javaslata szerint az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó, IUU-halászatot folytató hajókra vonatkozó szankciók kellően szigorúak legyenek ahhoz, hogy hatékonyan megelőzzék, megakadályozzák és felszámolják a jogellenes halászatot, valamint hogy megfosztják az elkövetőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól.
- (49) A Salamon-szigetek főellenőre egy 2012-ben kiadott ellenőrzési jelentésben⁽⁹⁾ megjegyezte, hogy a hatályos halászati törvény elavult, és az nem írja elő az ország nemzetközi, regionális és szubregionális megállapodások szerinti kötelezettségeit. Ezzel a megállapítással azok a hatóságok is egyetértettek, amelyekkel a Bizottság 2014. februári látogatása során találkozott. Az új halászati törvény tervezetét a látogatás előtt nyújtották be. A büntetések mértéke azonban nem biztosítja megfelelően az előírások betartását, nem akadályozza meg a jogsértések előfordulását – tekintet nélkül arra, hol fordulnak elő –, valamint nem fosztja meg az elkövetőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól, amint az a WCPFC-egyezmény 25. cikkének (7) bekezdése előírja⁽¹⁰⁾. A szankciórendszer alapja egy olyan büntetőpontrendszer, amelynek jogszabályi alapját még nem hozták létre. A Salamon-szigetek elismerte nem alkalmazott rendszerének elavultságát, és kifejtette, hogy jelenleg folyik annak felülvizsgálata. A halászati törvény frissített tervezetét 2014. október 6-án nyújtották be. A helyzet azonban továbbra is problematikus marad a súlyos jogsértések, a büntetőpontok, az ismételt jogsértések és a büntetés mértékének zavaros meghatározása, valamint a nem egyértelmű jogi következmények miatt.
- (50) A Salamon-szigetek meglévő kapacitásával kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója⁽¹¹⁾ alapján a Salamon-szigetek alacsony humán fejlettségű országnak tekintendő (2013-ban a 186 ország közül a száznegyvenharmadik volt). Ezt az 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹²⁾ II. melléklete is megerősíti, amelyben a Salamon-szigetek a legkevésbé fejlett országok és területek között szerepel. A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Fejlesztési Támogatási Bizottsága (DAC) (OECD/DAC) 2013. január 1-jei, 2012-re vonatkozó, a hivatalos fejlesztési kedvezményezett listája⁽¹³⁾ a Salamon-szigeteket a legkevésbé fejlett országok közé sorolja. E tekintetben az illetékes hatóságok korlátozott pénzügyi és igazgatási kapacitása olyan tényezőnek tekinthető, amely aláássa a Salamon-szigetek együttműködési és végrehajtási kötelezettségei teljesítésére való alkalmasságát. Mindazonáltal emlékezni kell arra, hogy az együttműködési és a végrehajtási hiányosságok elsősorban a szükséges nyomkövetési intézkedéseket lehetővé tevő megfelelő jogi keret hiányával, semmint a Salamon-szigetek nemzetközi kötelezettségei teljesítésének képességével

⁽⁹⁾ <http://www.pmc.gov.sb/content/fisheries-act-outdated>

⁽¹⁰⁾ A Csendes-óceán nyugati és középső körzetében található nagy távolságra vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezmény, amely 2000. szeptember 5-én kelt Honoluluban. (<http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific>).

⁽¹¹⁾ Az információ forrása: <http://hdr.undp.org/en/statistics>

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1905/2006/EK rendelete a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról (HL L 378., 2006.12.27., 41. o.).

⁽¹³⁾ <http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofbeneficiaries.htm>

állnak összefüggésben. A Bizottság ennek nyomán megjegyzi, hogy a 2014. februári látogatás során szerzett információk alapján nem tekinthető úgy, hogy a Salamon-szigeteknek ne volna elegendő pénzügyi forrása, inkább a szükséges jogi és közigazgatási környezet hiányzik az országra lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként háruló kötelezettségek hatékony és eredményes teljesítéséhez.

- (51) Mindemellett fel kell hívni a figyelmet arra, hogy az IUU-halásatról szóló nemzetközi cselekvési terv 85. és 86. pontjában foglalt, a fejlődő országok sajátos igényeire vonatkozó ajánlásokkal összhangban a Bizottság által finanszírozott célzott technikai segítségnyújtási program keretében az Unió támogatást nyújtott Salamon-sziget-eknek az IUU-rendelet alkalmazásához⁽¹⁴⁾.
- (52) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött valamennyi tényszerű elem és a Salamon-szigetek által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (5) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy az együttműködési és végrehajtási törekvéseket illetően a Salamon-szigetek elmulasztotta a nemzetközi jog alapján rá, mint parti és forgalomba hozatal szerinti államra háruló kötelezettségek teljesítését.

3.3. A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)

- (53) Salamon-szigetek ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS) és az ENSZ 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodást (UNFSA). A Salamon-szigetek szerződő fele a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottságnak (WCPFC). Részes a Dél-csendes-óceáni Fórum Halászati Ügynökségére (FFA) vonatkozó egyezményben és a közös érdekű halászati gazdálkodásban való együttműködésről szóló Naurui Megállapodásban (PNA).
- (54) A Bizottság elsőként megvizsgálta minden információt, amelyet a Salamon-szigetek WCPFC szerződő fél státusa szempontjából fontosnak tartott.
- (55) A Bizottság továbbá megvizsgálta minden olyan információt is, amelyet jelentősnek vélt azzal összefüggésben, hogy Salamon-szigetek vállalta a WCPFC által elfogadott állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását.
- (56) A Salamon-szigetek által a vizein folyó tonhalhalászati tevékenységek helyzetére vonatkozóan megadott adatok alapján 2012-ben a Salamon-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében lévő tonhalállomány a nyugat- és közép-csendes-óceáni (WCPO) fogásnak mintegy 3,5 %-át képviseli⁽¹⁵⁾. Ez a 2010. és 2011. évhez képest 50 %-os csökkenést jelent.
- (57) Az (56) preambulumbekzdésben bemutatott számadatok alapján úgy tűnik, hogy Salamon-szigetek fontos globális tonhalforrásokat kezel, és így parti államként felelős azért, hogy biztosítsa az ezen erőforrással való felelős és hosszú távon fenntartható gazdálkodást. Az UNCLOS 61–64. cikke és az UNFSA 7. és 8. cikke szabályozza a biológiai erőforrások parti állam által történő hasznosítását. A parti államnak elő kell mozdítania a kizárólagos gazdasági övezetében található biológiai erőforrások optimális hasznosítását, és biztosítania kell, hogy a kizárólagos gazdasági övezetében halászó más állambeliek betartsák az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket, valamint együtt kell működni az érintett államokkal és az adott halászattal foglalkozó regionális szervezetekkel.
- (58) Ebben a vonatkozásban meg kell jegyezni, hogy e kötelezettségek és ajánlások ellenére a Salamon-szigetek jogi keretrendszeréből hiányoznak a Salamon-szigetek joghatósága alá tartozó vizeken működő hajók hatékony és eredményes irányítását biztosító rendelkezések. Továbbá a jogi keretrendszer nem tartalmaz olyan egyértelmű és átlátható rendelkezéseket, amelyek megfelelő állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket állapítanak meg a Salamon-szigetek joghatósága alá tartozó minden víztípusra vonatkozóan, illetve amennyiben vannak ilyen rendelkezések, nincsenek egyértelmű és átlátható eljárások, amelyek azok végrehajtását biztosítanák. Ezeket a szempontokat az (59)–(75) preambulumbekzdés részletesebben elemzi.
- (59) A Salamon-szigetek jogi kereteinek hiányosságára egyértelmű bizonyíték az, ahogyan az ország a tonhalforrásokat kezeli. A Salamon-szigetek kifejtette, hogy a meglévő „Salamon-szigetek nemzeti tonhalgazdálkodási és állományfejlesztési terv” csak részlegesen került végrehajtásra, és ezért azt új tervvel kell felváltani.
- (60) A Bizottságnak 2013 novemberében benyújtott új tonhal-gazdálkodási terv tervezete megteremti a tonhalforrásokkal való gazdálkodás jogi kereteit, és a Salamon-szigetek valamennyi vizére vonatkozik 3 tengeri mérföldön belül, beleértve a szigetek közötti vizeket is. Ez a dokumentum azonban pusztán általános elveket tartalmaz. A Bizottság 2014. februári látogatása során a Salamon-szigeteki hatóságok vállalták a terv módosítását annak érdekében, hogy az a valós halászati műveleteket, tevékenységeket és ágazatot jelenítse meg. A Salamon-szigetek kijelentette, hogy az új tervben szerepelni fognak regionális és szubregionális állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések, engedélyezési rendszerek és feltételek, a teljes kifogható mennyiségekre vonatkozó határértékek, a szigetek közötti vizek és a kizárólagos gazdasági övezetek számára övezeti gazdálkodás, referenciapontok és halászási ellenőrzési szabályok.

⁽¹⁴⁾ Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halásatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽¹⁵⁾ WCPFC Tudományos Bizottság nyolcadik rendes ülése, WCPFC-SC8-AR/CCM-21.

- (61) Mindenesetre tény az, hogy a meglévő terv elavult, és így sérti az UNCLOS 61. cikkének (2)–(5) bekezdését, 62. cikkének (1) bekezdését és 64. cikkét az erőforrások helyes állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések révén történő optimális hasznosítását illetően.
- (62) A szabályozási hiányosság másik vonatkozása a Salamon-szigetek által a legjobb tudományos szakvélemények alapján, valamint az UNCLOS, UNFSA és WCPFC szerinti kötelezettségekkel összhangban elfogadott egyértelmű állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hiánya, méghozzá a nemzeti joghatóság alá tartozó összes vizekre vonatkozóan, ideértve a szigetek közötti vizeket is. 2014 februárjában megállapítást nyert, hogy az állományvédelmi és gazdálkodási szabályok nem átláthatóak és nem egyértelműek (amint azt a (63)–(68) preambulumbekendések kifejtik), és úgy tűnik, nem felelnek meg a legjobb tudományos szakvéleményeknek, és nem is azokon alapulnak (amint azt a (69)–(75) preambulumbekendések kifejtik).
- (63) A Salamon-szigetek joghatósága alá tartozó vizekre parti tengerként, szigetek közötti vizekként és kizárólagos gazdasági övezetként hivatkoznak. A WCPFC-egyezmény 3. cikke szerint a WCPFC illetékességi területe elvileg a Csendes-óceán minden vizét magában foglalja, beleértve a Salamon-szigetek joghatósága alá tartozó vizeket is.
- (64) Ugyanakkor a Salamon-szigetek úgy tájékoztatta a Bizottságot, hogy a nemzeti joghatósága alá tartozó vizekre (parti tenger, szigetek közötti vizek, kizárólagos gazdasági övezet) nem terjed ki a WCPFC-egyezmény területe, annak ellenére, hogy a WCPFC szerződő feleinek kötelessége az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések végrehajtása. Ezenkívül míg a PNA a megállapodásban részt vevő felek valamennyi kizárólagos gazdasági övezetere vonatkozóan hajónapok megállapításával (hajónaprendszer (VDS)) korlátozza a halászati erőfelfejtést, ez a korlátozás a hatóságok szerint nem vonatkozik Salamon-szigetek parti és szigetek közötti vizeire.
- (65) Az UNCLOS 61–64. cikke, az UNFSA 5., 7., 8., 9. és 10. cikke, valamint a WCPFC-egyezmény általános célja és vonatkozó szabályai (különösen a 2., 5., 7. és 8. cikk) értelmében egy parti államnak egyértelmű kötelezettsége olyan intézkedéseket hozni, amelyek összeegyeztethetők a régióban és a nyílt tengereken érvényes intézkedésekkel, és biztosítják a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és nagy távolságra vándorló halállományok hosszú távú fenntarthatóságát, valamint támogatják az ezek optimális hasznosítására irányuló célkitűzést. A FAO magatartási kódex (különösen a 7. cikk (1) bekezdése, a 7. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (3) bekezdése és a 8. cikk (1) bekezdése) is ajánl bevált gyakorlatokat e kötelezettségek teljesítésére.
- (66) A Salamon-szigetek vizein működő halászhajókra vonatkozó konkrét feltételeket, nevezetesen a halászati időszakot, a kifogható halfajokat, a halászterületeket és más feltételeket halászati jogosítvány rögzíti. A Salamon-szigetek lobogója alatt tevékenységet folytató hajók bejuthatnak a szigetek közötti vizekre, miközben a bérelt flotta és a kétoldalú/multilaterális megállapodások alapján működő hajók a hajónaprendszer (VDS) értelmében regionális szinten szabályozott és korlátozott erszényes kerítőháló halászati erőfelfejtésre jogosult a Salamon-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében. A horogsoros hajókra vagy a szigetek közötti vizeken működő hajókra vonatkozó állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket a halászati jogosítvány határozza meg. A horgászbotos hajókra vonatkozó állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket a halászati jogosítvány határozza meg.
- (67) A vonatkozó állományvédelmi és gazdálkodási szabályok, valamint a hajónaprendszer szerinti halászati erőfelfejtés tényleges kihasználása egyértelműségének és átláthatóságának hiánya – a halászathoz való hozzáférésre vonatkozó, a (66) preambulumbekendésben ismertetett számos érvényben lévő megállapodás mellett – veszélyezteti és aláássa a Salamon-szigetek halászati erőforrásainak hatékony védelme és az azokkal való gazdálkodás gyakorlati megvalósításának lehetőségét.
- (68) Következésképpen a Salamon-szigetek szigetek közötti vizeire nem vonatkozik egyértelmű, átlátható és összeegyeztethető állományvédelmi és gazdálkodási rendszer, ami ellentétes a (65) preambulumbekendésben említett kötelezettségekkel.
- (69) Az UNCLOS 61. cikke, az UNFSA 5. és 6. cikkei, továbbá a WCPFC-egyezmény 5. és 6. cikkei értelmében a parti államoknak a rendelkezésükre álló legjobb tudományos bizonyítékok és egy elővigyázatos megközelítés alapján meg kell határozniuk a kizárólagos gazdasági övezetük biológiai erőforrásainak megengedhető kiaknázásának mértékét. Megfelelő állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések révén a parti államoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó kizárólagos gazdasági övezetben és más vizekben található biológiai erőforrásokat és állományokat ne veszélyeztesse a túlzott kiaknázás. A FAO magatartási kódex (különösen a 7. cikk (3) bekezdése, a 7. cikk (4) bekezdése és a 7. cikk (5) bekezdése) helyes gyakorlatokat ajánl e kötelezettségek teljesítésére.
- (70) Mivel Salamon-szigetek úgy véli, hogy a WCPFC szabályai nem vonatkoznak a joghatósága alá tartozó vizekre, nem teljesen egyértelmű, hogy milyen adatokat gyűjtenek és jelentenek a WCPFC-nek; előfordulhat, hogy azok nem terjednek ki a Salamon-szigetek vizein található valamennyi halászterületre. A WCPFC Tudományos Bizottságának jelentései rendszeresen felvetik az adathiány problémáját. A WCPFC Tudományos Bizottsága 2011. évi 7. üléséről szóló jelentésében például a 89. pont megemlíti néhány következtetlenséget a flották között az erszényes kerítőháló hajók naplóinak a bonitóra, a sárgauszójú tonhalra és a nagyszemű tonhalra vonatkozó bejegyzésekben, és az erszényes kerítőháló fogások pontos összetételi adatainak tudományos jelentőségére

tekintettel azt ajánlotta, hogy ezt a problémát terjesszék a Technikai és Megfeleléségi Bizottság elé⁽¹⁶⁾. A 37. pontban hangsúlyozta az erszénes kerítőhálóval fogott fajok összetételének bizonytalanságát, és nyomatékosan javasolta, hogy a szerződő felek folytassák az erszénes kerítőháló adatok összetételére vonatkozó becslések javítását. A WCPFC Tudományos Bizottsága 8. ülésén ismét felvetette a fogásokkal és a fogások összetételével kapcsolatos hiányos adatok és következtetések⁽¹⁷⁾ kérdéseit, észrevételt tett a bérleti megállapodások szerinti jelentéstételi kötelezettségeket illetően, és gazdálkodási ajánlásokat adott ki a helyzet orvoslása érdekében⁽¹⁸⁾. Ugyancsak foglalkozott néhány szerződő fél adatszolgáltatásának hiányosságával vagy gyenge minőségével. E szerződő felek némelyike folytat tevékenységeket a Salamon-szigetek nemzeti joghatósága alá tartozó vizeken.

- (71) A jelentések azt is megállapítják, hogy a WCPFC által megkövetelt 100 %-os megfigyelési lefedettséget még nem érték el, és Salamon-szigetek – a Tudományos Bizottság részére 2012-ben benyújtott éves jelentése⁽¹⁹⁾ szerint – még nem felel meg e követelménynek.
- (72) A WCPFC Tudományos Bizottsága 7. ülésén azt a tájékoztatást adta, hogy amennyiben a bonító halászatának utóbbi időkből alkalmazott gyakorlata folytatódik, a fogási szintek valószínűleg csökkenni fognak, ahogy az állomány szinteket a maximális fenntartható hozam szintjéig csökkentik. Ezért a halászati erőfelfejtés növekedését figyelemmel kell kísérni⁽²⁰⁾.
- (73) A Salamon-szigetek a szigetek közötti vizein nem alkalmazza a WCPFC állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseit, és azokhoz hasonló intézkedéseket is csak korlátozott mértékben vezetett be. Tekintettel a tonhalak erősen vándorló és a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló jellegére, valamint a Salamon-szigetek szigetek közötti vizein – amelyek fontos tonhal-ívóterületek – a tonhalállományok és a halászati tevékenységek jelentőségére, ez a helyzet a csendes-óceáni térségben kockára tesz bármely, a tonhalállomány egészségének védelmére irányuló erőfeszítést. Tehát a Salamon-szigetek nem biztosítja a joghatósága alá tartozó minden vízben állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását a WCPFC követelményeivel összeegyeztethető módon, és azon kötelezettségével összhangban, hogy a parti állam joghatósága alá tartozó fajokat a túlzott kiaknázás ne veszélyeztesse.
- (74) A Bizottság számba vette a Salamon-szigetek olyan intézkedéseit vagy mulasztásait is, amelyek csökkentették a vonatkozó törvények, rendeletek vagy nemzetközi állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hatékonyságát.
- (75) Ebben a vonatkozásban sem a hatályos tonhal-gazdálkodási terv, sem pedig a „Salamon-szigeteki nemzeti tonhal-gazdálkodási és állományfejlesztési terv” nem állapít meg egyértelmű célokat a jogosítványok számának és a teljes kifogható mennyiségnek a korlátozása tekintetében. A Bizottság álláspontja ezért az, hogy az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hiánya miatt a Salamon-szigetek nem teljesíti nemzetközi kötelezettségeit. Mivel a tonhalállomány a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúlik és nagy távolságokra vándorol, a WCPFC-egyezmény általános célját jelentő hatékonyság és fenntarthatóság érdekében az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseknek következetesnek és összeegyeztethetőnek kell lenniük a teljes vándorlási területen.
- (76) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy a Salamon-szigetek elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében a nemzetközi jog szerinti rá háruló kötelezettségek teljesítését.

3.4. A fejlődő országok sajátos korlátai

- (77) Figyelembe véve, hogy a Salamon-szigetek legkevésbé fejlett, alacsony humán fejlettségű ország (az (50) preambulumbekezdésben említettek szerint) a Bizottság elemezte, hogy az összegyűjtött információk köthetők-e a fejlődő országok sajátos korlátaikhoz.
- (78) Meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikke értelmében 2010. január 1-jén elfogadta a Salamon-szigetek lobogó szerinti államként küldött értesítését. A Salamon-szigetek az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében megerősítette, hogy meghozta a halászhajói által betartandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket.

⁽¹⁶⁾ A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, hetedik rendes ülés, Pohnpei, Mikronéziai Szövetségi Államok, 2011. augusztus 9–17. (<http://www.wcpfc.int/node/2896>).

⁽¹⁷⁾ A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, nyolcadik rendes ülés, 2012. augusztus 7–15. (<http://www.wcpfc.int/node/4587>), 3.1. szakasz.

⁽¹⁸⁾ A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, nyolcadik rendes ülés, 69–71. pont.

⁽¹⁹⁾ WCPFC Tudományos Bizottság nyolcadik rendes ülése, WCPFC-SC8-AR/CCM-21.

⁽²⁰⁾ A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, hetedik rendes ülés, 35. és 36. pont.

- (79) Noha általánosságban az ellenőrzés és megfigyelés terén létezhetnek sajátos kapacitásbeli korlátok, a Salamon-szigetek fejlettségi szintjéből adódó sajátos korlátai nem indokolják a nemzeti jogi keretben az IUU-halászati tevékenységek visszaszorítását, megakadályozását és felszámolását célzó nemzetközi jogi eszközöknek megfelelő konkrét rendelkezések hiányát. Szintén nem indokolható e korlátokkal az, hogy a Salamon-szigetek nem hozott létre a nyílt tengeri halászati tevékenységekkel kapcsolatos, a nemzetközi állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések megsértése esetén alkalmazandó szankciórendszer.
- (80) Meg kell jegyezni továbbá, hogy az Unió a Salamon-szigetek részére már nyújtott támogatást egy, az IUU-halászat elleni küzdelemhez kapcsolódó, célzott technikai segítségnyújtási intézkedéshez ⁽²¹⁾, és egy kapacitásépítő program révén jelenleg is nyújt technikai támogatást az országnak.
- (81) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy a Salamon-szigetek fejlettségi szintje hátrányosan érintheti az ország halászati irányításának fejlettségi állapotát. Ugyanakkor, tekintettel a Salamon-szigeteket jellemző hiányosságok jellegére, az uniós segítségnyújtásra és a helyzet rendezése érdekében hozott intézkedésekre, az ország fejlettségi szintje nem szolgálhat mindenre kiterjedő mentségként vagy más jellegű igazolásként a Salamon-szigetek lobogó szerinti vagy parti államként nyújtott átfogó halászati teljesítményére, valamint az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló elégtelen fellépésére.

4. A NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT TÖRTÉNŐ AZONOSÍTÁS ESHETŐSÉGÉVEL KAPCSOLATOS KÖVETKEZTETÉSEK

- (82) A fenti megállapítások fényében, amelyek szerint a Salamon-szigetek elmulasztotta a nemzetközi jog értelmében rá, mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló, az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségek teljesítését, ezt az országot az IUU-rendelet 32. cikke értelmében értesíteni kell arról az eshetőségről, hogy a Bizottság az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országgént azonosítja.
- (83) Az IUU-rendelet 32. cikkének (1) bekezdése szerint a Bizottságnak értesítenie kell a Salamon-szigeteket arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő harmadik országgént azonosítják. A Bizottságnak emellett az IUU-rendelet 32. cikkében felsorolt valamennyi lépést meg kell tennie a Salamon-szigetekkel szemben. A hatékony ügyintézés érdekében ki kell tűzni azt a határidőt, amelyen belül az érintett ország írásban válaszolhat az értesítésre, és rendezheti a helyzetet.
- (84) Továbbá ki kell jelenteni, hogy a Salamon-szigetek értesítése arról az eshetőségről, hogy olyan országgént azonosítják, amelyet a Bizottság e határozat alkalmazásában nem együttműködő harmadik országnak tekint, nem zárja ki, de nem is vonja automatikusan maga után azt a lehetőséget, hogy a későbbiekben a Bizottság vagy a Tanács a nem együttműködő országok jegyzékének összeállítására céljából további lépéseket tegyen,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

Egyetlen cikk

A Bizottság értesíti a Salamon-szigeteket arról az eshetőségről, hogy a Bizottság a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem terén nem együttműködő harmadik országgént azonosítja.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 12-én.

a Bizottság részéről

Karmenu VELLA

a Bizottság tagja

⁽²¹⁾ Lásd a 14. lábjegyzetet.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2014. december 12.)**

a Bizottság által a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet értelmében nem együttműködő harmadik országgént azonosíthatónak tekintett harmadik ország értesítéséről

(2014/C 447/10)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 32. cikkére,

mivel:

1. BEVEZETÉS

- (1) Az 1005/2008/EK rendelet (a továbbiakban: az IUU-rendelet) létrehozza a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat (IUU-halászat) megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló uniós rendszert.
- (2) Az IUU-rendelet VI. fejezete meghatározza a nem együttműködő harmadik országok azonosítására, az említett országokkal szembeni lépésekre, ugyanezen országok listájának összeállítására, a listáról való törlésre, e lista nyilvánosságára és a sürgősségi intézkedésekre vonatkozó eljárását.
- (3) Az IUU-rendelet 32. cikke szerint a Bizottságnak értesítenie kell a harmadik országokat arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő országgént kerülhetnek azonosításra. Az ilyen értesítés előzetes jellegű. Az értesítést az IUU-rendelet 31. cikkében megállapított kritériumokra kell alapozni. A Bizottságnak emellett a rendelet 32. cikkében felsorolt valamennyi lépést meg kell tennie az értesített harmadik országokkal szemben. A Bizottságnak az értesítésben fel kell tüntetnie különösen az ilyen azonosítás alapjául szolgáló lényeges tényeket és megfontolásokat, továbbá az érintett országok számára lehetőséget kell biztosítania a válaszadásra, valamint az azonosítást cáfoló bizonyítékok, vagy adott esetben a javításra irányuló cselekvési terv és a helyzet rendezése érdekében hozott intézkedések ismertetésére. A Bizottság az érintett harmadik országoknak az értesítés megválaszolásához megfelelő időt, a helyzet orvoslásához pedig ésszerű időt köteles biztosítani.
- (4) Az IUU-rendelet 31. cikke értelmében a Bizottságnak azonosítania kell azokat a harmadik országokat, amelyeket az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országnak tekint. Egy harmadik ország akkor azonosítandó nem együttműködő harmadik országgént, ha nem teljesíti a nemzetközi jog szerint rá mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló azon kötelezettségét, hogy intézkedést hozzon az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására.
- (5) A nem együttműködő harmadik országok azonosítása az IUU-rendelet 31. cikkének (2) bekezdése szerinti valamennyi információ áttekintésén alapul.
- (6) Az IUU-rendelet 33. cikke értelmében a Tanácsnak össze kell állítania a nem együttműködő harmadik országok listáját. Ezen országokkal szemben a többek között az IUU-rendelet 38. cikkében megállapított intézkedések alkalmazandók.
- (7) Az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében a hitelesített fogási tanúsítványok lobogó szerinti harmadik országoktól való elfogadásának feltétele a Bizottságnak címzett értesítés azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezésekről, amelyeket a halászhajóiknak be kell tartaniuk.
- (8) Az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság az említett rendelet végrehajtásához kapcsolódó területeken igazgatási együttműködést folytat a harmadik országokkal.

2. A SAINT KITTS ÉS NEVIS ÁLLAMSZÖVETSÉGGEL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

- (9) 2014. május 21. és 23. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében látogatást tett a Saint Kitts és Nevis Államszövetségben (a továbbiakban: Saint Kitts és Nevis).

(¹) HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

- (10) A látogatás célja az ország halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó Saint Kitts és Nevis-i rendelkezésekkel, valamint a Saint Kitts és Nevis által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt. Egy további látogatásra került sor 2014. július 23–24-én a Saint Kitts and Nevis International Ship Registry (Saint Kitts és Nevis-i Nemzetközi Hajórajstromozási Hivatal) egyesült királyságbeli, londoni telephelyén.
- (11) A látogatás zárójelentése Saint Kitts és Nevis számára 2014. június 20-án került megküldésre.
- (12) A Saint Kitts and Nevis által a zárójelentés kapcsán tett észrevételek 2014. július 14-én érkeztek be.
- (13) Saint Kitts és Nevis nem szerződő félként együttműködik az Északkelet-atlanti Halászati Bizottsággal (NEAFC), és 2013-ig – ugyancsak nem szerződő félként – a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottsággal (WCPFC) is együttműködést folytatott. Saint Kitts és Nevis ratifikálta az Egyesült Nemzetek 1982. évi Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS), és elfogadta az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló 1993. évi megállapodását (FAO-megállapodás).
- (14) Annak megállapítása érdekében, hogy Saint Kitts és Nevis eleget tesz-e a (13) preambulumbekzdésben említett nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek – ebben az esetben a NEAFC és a WCPFC – által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti állam minőségében rá háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet a feladat végrehajtásához szükségesnek ítélt.
- (15) Ebben a vonatkozásban a Bizottság a nyilvánosan hozzáférhető információk mellett a regionális halászati gazdálkodási szervezetek – ebben az esetben az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottság (CCAMLR) és a WCPFC – által közzétett, elérhető adatokból levezetett információkat használta.

3. **SAINT KITTS ÉS NEVIS NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE**

- (16) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti állam minőségében Saint Kitts és Nevis-re háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt kritériumokat vette figyelembe.

3.1. **Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikkének (4) bekezdése)**

- (17) A gazdasági szereplők és az érintett parti államok által szolgáltatott információkból a Bizottság bizonyítékkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy nemrégiben a Saint Kitts és Nevis-i Hajórajstromba bejegyeztek egy olyan, halászhajókat támogató segédhajót, amely korábban Panama lobogója alatt jogellenes átrakásokban vett részt. A nyugat-afrikai part menti államok törvényeibe ütközően 2012-ig öt éven át folytak jogellenes átrakások. A segédhajó ebben az időszakban Panama lobogója alatt folytatta tevékenységét, anélkül azonban, hogy rendelkezett volna a szállításra, átrakásra és bármilyen halászati tevékenységre vonatkozóan Panama által kiadott engedéllyel. A hajó engedély nélkül végzett átrakást a Bissau-guineai Köztársaság (a továbbiakban: Bissau-Guinea) kizárólagos gazdasági övezetbeli vizein, és a Libériai Köztársaság (a továbbiakban: Libéria) által előírt célzott állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések tárgyát képező vizeken tevékenységet folytató hajóktól vett át halat, az említett intézkedésekbe ütközően. A segédhajó IUU-tevékenységeit az érintett lobogó szerinti állam (Panama) és a parti államok egyike (Libéria) vizsgálta. Az IUU-tevékenységekre reagálva a lobogó szerinti állam (Panama) 2012-ben, a parti állam (Libéria) pedig 2013-ban megbírságot a segédhajót. Emiatt a segédhajót törölték a panamai hajórajstromból, majd a hajó neve megváltozott. Ezt követően 2014-ben a hajót az új névvel Saint Kitts és Nevis-i lobogó alatt vették lajstromba. Saint Kitts és Nevis-nek figyelembe kellett volna vennie az említett hajó múltbeli ismételt IUU-tevékenységeit azon feladatának teljesítése érdekében, hogy biztosítsa, hogy a hajók ne vegyenek részt IUU-halászatban, és hogy a lobogója alá lajstromozás ne vezessen IUU-halászathoz.
- (18) A nemzetközi állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések eredményességét csorbító IUU-halászati tevékenységekben korábban részt vevő, halászhajót támogató segédhajónak a múltbeli IUU-tevékenységének ellenőrzése nélküli lajstromba vételével Saint Kitts és Nevis nem teljesítette az UNCLOS 94. cikke, a FAO-megállapodás III. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdésének a) pontja, a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terv (IPOA IUU) 36. és 38. pontja, valamint a FAO által a lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozóan kiadott önkéntes iránymutatások 18. pontja szerinti kötelezettségeit.
- (19) A (17) és (18) preambulumbekzdésben ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és a Saint Kitts és Nevis által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és (4) bekezdésének a) pontja értelmében – megállapítható, hogy Saint Kitts és Nevis elmulasztotta a jelenleg

a lobogója alatt tevékenységet folytató és korábban IUU-tevékenységekben részt vevő hajók által folytatott vagy támogatott IUU-halászat tekintetében lobogó szerinti állam minőségében rá háruló nemzetközi jogi kötelezettségek teljesítését. A mulasztás különösen abban a vonatkozásban állapítható meg, hogy Saint Kitts és Nevis nem intézkedett megfelelően a segédhajó dokumentált és ismételődő múltbeli IUU-tevékenységeinek ellenőrzése tekintetében. Ez a mulasztás különös súllyal esik latba azon tény miatt, hogy az újralajstromozás egy ismert IUU-jogsértőt érintett. A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikke (4) bekezdésének b) pontja alapján megvizsgálta az IUU-halászból származó halászati termékeknek a Saint Kitts és Nevis-i piacra kerülésével kapcsolatban tett Saint Kitts és Nevis-i intézkedéseket is.

- (20) A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terv (IPOA IUU) iránymutatást ad a piaccal kapcsolatos nemzetközileg elfogadott intézkedésekről, amelyek az IUU-halászból származó halak és halászati termékek kereskedelmének csökkentését vagy megszüntetését mozdítják elő. Az IPOA IUU 71. pontjában azt is javasolja, hogy az államok tegyenek lépéseket a piacok átláthatóságának javítása érdekében, lehetővé téve a halak és halászati termékek nyomom követhetőségét. Ugyanígy, a FAO felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexe (FAO magatartási kódex) és különösen annak 11. cikke ismerteti a kifogást követő szakaszok és a felelős nemzetközi kereskedelem helyes gyakorlatait. A FAO magatartási kódex 11. cikke (1) bekezdésének (11) pontja felszólítja az államokat, hogy a halak és halászati termékek eredetének megbízhatóbb azonosítása révén törekedjenek a halak és halászati termékek nemzetközi és belföldi kereskedelmének a helyes állományvédelmi és gazdálkodási gyakorlatokkal való összhangjára.
- (21) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a termékek nyomom követhetőségét Saint Kitts és Nevis esetében a nemzeti törvények, a regisztrációs és az engedélyezési rendszerek átláthatóságának hiánya is gátolja.
- (22) A FAO magatartási kódex átláthatóságot javasol a halászati törvényekben és azok előkészítésében, valamint a vonatkozó irányelvek meghatározásában, a döntéshozatalban és a gazdálkodási folyamatokban (6. cikk (13) bekezdése, illetve 7. cikk (1) bekezdésének 9. pontja). Minden halászterület állományvédelmére, gazdálkodására és fejlesztésére vonatkozóan elveket és normákat állapít meg, és – többek között – kiterjed a fogásokra, a feldolgozásra, valamint a halak és halászati termékek kereskedelmére, a halászati műveletekre és a halászati kutatásra is. A 11. cikk (2) bekezdésében és a 11. cikk (3) bekezdésében a FAO magatartási kódex azt is meghatározza, hogy a halak és halászati termékek nemzetközi kereskedelme nem veszélyeztetheti a halászterületek fenntartható fejlődését, továbbá átlátható intézkedéseken, valamint átlátható, egyszerű és átfogó törvényeken, rendeleteken és közigazgatási eljárásokon kell alapulnia.
- (23) A Bizottság látogatása során megállapította, hogy Saint Kitts és Nevis nincs abban a helyzetben, hogy tájékoztatást adjon arról, hogy a Saint Kitts és Nevis-i nyílt tengeri halászflootta milyen fajokot fogott, és a kifogott termékek kereskedelme hova irányult. A Bizottság a látogatása során kapott információk alapján úgy ítélte meg, hogy Saint Kitts és Nevis nem tudja garantálni piaci átláthatóságát, amely az IPOA IUU 71. pontjában meghatározottak szerint lehetővé tehetné a halak és halászati termékek nyomomkövethetőségét.
- (24) Emellett a halászati engedélyek megadására vonatkozóan a (csak a Saint Kitts és Nevis joghatósága alá tartozó vizeken alkalmazandó) 2002. évi Saint Christopher és Nevis-i halászati törvényben („2002. évi halászati törvény”) és a (csak Saint Kitts és Nevis nyílt tengeri flottáira alkalmazandó) 2002. évi Saint Christopher és Nevis-i kereskedelmi hajózási törvényben („2002. évi hajózási törvény”) lefektetett követelmények között nem szerepelnek az IPOA IUU 47. cikke (2) bekezdésében, valamint a lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó FAO-iránymutatások 29. cikke c) pontjának iv. alpontjában és I. mellékletében előírt jelentéstételi kötelezettségek. A hatóságok közölték, hogy a hajók működésének szabályozására a Saint Kitts és Nevis-i Nemzetközi Hajórajstromra vonatkozó különös jogszabályi rendelkezéseket vezetnek be (2013. decemberi MC/58/13 tengerügyi körlevél). Mindazonáltal a hajók jelentéstételi kötelezettsége tekintetében a körlevélben nem szerepel a Saint Kitts és Nevis-i Nemzetközi Hajórajstromért felelős hatóságot kötelező aktusok elfogadására felhatalmazó rendelkezés. Az adathiány Saint Kitts és Nevis részéről nem teszi lehetővé a halászati termékek nyomomkövethetőségének megfelelő biztosítását, és gyengíti az IUU-halászati termékek kereskedelmének megakadályozására vonatkozó képességét. Tekintve a nyomomkövethetőség megállapítást nyert hiányát és azt, hogy a Saint Kitts és Nevis-i hatóságok nem rendelkeznek információkkal az ország lobogója alatt tevékenységet folytató hajók által kirakodott vagy átrakodott halakra vonatkozóan, Saint Kitts és Nevis nem tudja biztosítani, hogy az országban folyó kereskedelem tárgyát képező halászati termékek ne IUU-halászból származzanak. Ebben a vonatkozásban Saint Kitts és Nevis nem vette figyelembe az IPOA IUU 24. pontjában foglalt ajánlásokat sem, amelyek azt javasolják, hogy a lobogó szerinti államok a tevékenység megkezdésétől a kirakodás helyszínén át egészen a végső célállomásig gondoskodjanak a halászat átfogó és hatékony megfigyeléséről, ellenőrzéséről és felügyeletéről.
- (25) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tények és a Saint Kitts és Nevis által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontja értelmében – megállapítható, hogy Saint Kitts és Nevis elmulasztotta a nemzetközi jog alapján lobogó vagy forgalomba hozatal szerinti állam minőségében rá háruló azon kötelezettség teljesítését, hogy megakadályozza az IUU-halászból származó halászati termékeknek a piacára történő bejutását.

3.2. Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (5) bekezdése)

- (26) A Bizottság elemezte, hogy Saint Kitts és Nevis hatóságai hatékonyan működnek-e együtt a Bizottsággal azáltal, hogy válaszolnak az IUU-halászat és a kapcsolódó tevékenységek kivizsgálására, az azokról szóló visszacsatolásra és az azok nyomon követésére irányuló, Bizottság általi megkeresésekre.
- (27) Noha Saint Kitts és Nevis halászati hatóságai általánosságban együttműködők voltak és válaszoltak az információkérésekre, válaszaik megbízhatóságát és helytállóságát csorbította és megkérdőjelezte az ország halászati gazdálkodási rendszerét szabályozó jogi keretnek és a rendszer átláthatóságának a 3.1. pontban megállapított hiánya.
- (28) Ezen túlmenően a lobogó szerinti állam minőségében Saint Kitts és Nevis-re háruló kötelezettségek teljesítésére vonatkozó átfogó értékelés keretében a Bizottság azt is elemezte, hogy Saint Kitts és Nevis együttműködik-e más államokkal az IUU-halászat elleni küzdelemben.
- (29) A látogatások során és harmadik parti országbeli hatóságoktól kapott információk alapján a Bizottság megállapította, hogy a Saint Kitts és Nevis lobogója alatt közlekedő hajók nyugat-afrikai vizeken tevékenykednek. Saint Kitts és Nevis hatóságai elismerték, hogy kormányuk nem folytat hivatalos együttműködést azon harmadik országokkal, amelyek vizein Saint Kitts és Nevis-i lobogó alatt közlekedő hajók tevékenykednek.
- (30) A (29) preambulumbekkezdésben ismertetett helyzet rávilágít arra is, hogy az IUU-halászat megelőzése, megakadályozása és felszámolása terén Saint Kitts és Nevis nem működött együtt és tevékenységeit nem hangolta össze a nyugat-afrikai vizek parti államaival az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 28. pontjában előírtak szerint. Az IPOA IUU 31. pontjában meghatározottak szerint Saint Kitts és Nevis-nek lobogó szerinti állam minőségében megállapodásokat kellene kötnie vagy egyéb szabályozást kellene kialakítania más államokkal, valamint más módokon is együtt kellene működnie a vonatkozó jogszabályok vagy a nemzeti, regionális vagy globális szinten elfogadott állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések vagy rendelkezések érvényre juttatása tekintetében.
- (31) Ezenkívül a Bizottság megvizsgálta, hogy Saint Kitts és Nevis hatékony végrehajtási intézkedéseket hozott-e az IUU-halászatért felelős piaci szereplőkkel szemben, és hogy kellően szigorú szankciókat alkalmazott-e az elkövetőknek az IUU-halászatból származó haszontól való megfosztása érdekében.
- (32) A rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztják, hogy Saint Kitts és Nevis nem teljesítette a hatékony végrehajtási intézkedések tekintetében a nemzetközi jog szerint rá háruló kötelezettségeket. A jogi keret alapja ebben a vonatkozásban a 2002. évi halászati törvény (a Saint Kitts és Nevis joghatósága alá tartozó vizeken belüli halászat vonatkozásában) és a 2002. évi hajózási törvény (a nyílt tengeri halászterületekre irányuló, Saint Kitts és Nevis-i lobogó alatt tevékenységet folytató hajók tekintetében). Ebben a tekintetben ki kell emelni azt is, hogy Saint Kitts és Nevis a 2013 júniusában a FAO-nak küldött levelében elismerte, hogy aktuális halászati jogrendszere a nemzetközi joggal „nem teljesen összeegyeztethető”.
- (33) A Saint Kitts és Nevis joghatósága alá tartozó vizekre vonatkozó jogi keret nem felel meg az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 61., 62. és 117–119. cikkében szereplő alapvető követelményeknek. A halászflootta tekintetében nem létezik nemzeti megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti stratégia, továbbá nincsen sem ellenőrzési, sem pedig megfigyelési rendszer. Emellett Saint Kitts és Nevis jogszabályi kerete nem foglalkozik az IUU-halászati tevékenységekkel sem. Ebben a vonatkozásban az aktuális jogi keretben nem szerepel a súlyos szabálysértés fogalm meghatározása, valamint az arányosan súlyos szankcióval büntetett súlyos szabálysértések átfogó listája sem. Ennélfogva a szankciórendszer jelenlegi formájában nem kellően átfogó és szigorú ahhoz, hogy visszatartó erővel bírjon. A szabálysértések és súlyos szabálysértések kezelése nem biztosítja megfelelően az előírások betartását, nem akadályozza meg a jogsértések előfordulását – tekintet nélkül arra, hol fordulnak elő –, valamint nem fosztja meg az elkövetőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól, amint azt az IPOA IUU 21. pontja és a lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó FAO-iránymutatások 38. pontja előírja.
- (34) Meg kell jegyezni, hogy Saint Kitts és Nevis lobogó szerinti állam minőségében nem rendelkezik semmiféle, a nyílt tengeren vagy harmadik országok vizein folyó halászati tevékenység szabályozására szolgáló gazdálkodási, állományvédelmi és nyomonkövetési, ellenőrzési vagy felügyeleti jogi kerettel. Csak a NEAFC-térségben levő halászflootta üzemel e regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályai szerint és teljesíti a területen érvényesülő követelményeket azon tény ellenére, hogy hatályos konkrét Saint Kitts és Nevis-i jogi keret nem létezik. Saint Kitts és Nevis elismerte, hogy a jogi keretek hiánya a lobogó szerinti állam felelőssége vonatkozásában ellentétes az ENSZ Tengerjogi Egyezményével és az IPOA IUU-val, valamint a lobogó szerinti állam teljesítményéről szóló FAO-iránymutatásokkal.
- (35) Emellett a nyílt tengeren és harmadik országok vizein folytatott halászati tevékenységekre vonatkozó, a (33) preambulumbekkezdésben ismertetett szabályok betartása és érvényre juttatása vonatkozásában Saint Kitts és Nevis nem rendelkezik az IUU-halászati tevékenységeket szabályozó konkrét jogszabállyal. Az IUU-tevékenységek kifejezett fogalm meghatározása nem létezik, és a kapcsolódó közigazgatási rendelkezések sem születtek még meg. Az ország a hajók lajstromozásának törlésén kívül más intézkedést nem alkalmaz. Ez utóbbi intézkedés azonban nem vonja maga után a hajók által folytatott illegális halászati tevékenységek kivizsgálását vagy a feltárt szabálysértésekre vonatkozó szankciók alkalmazását. A halászhajó lajstromozásának törlése valójában nem biztosítja, hogy a szabálysértők tetteit szankcionálják, és megfosztják őket a tevékenységükből származó haszontól. Mindez még nagyobb jelentőséggel bír Saint Kitts és Nevis esetében, amely a (45) preambulumbekkezdésben foglaltak szerint olyan, a hajók lajstromozásával foglalkozó nemzetközi hajóajstromozási hivatalt működtet, amelynek telephelye az országban kívül található, és amely nem biztosítja, hogy a Saint Kitts és Nevis-i lobogó

alatt tevékenységet folytató hajók az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 91. cikke szerint tényleges kapcsolatban álljanak az országgal. A Bizottság látogatásai során megállapította, hogy Saint Kitts és Nevis különféle hatóságai a hajóajstromozás során nem egyeztetnek egymással, ugyanakkor – a lobogó szerinti állam teljesítményéről szóló FAO-iránymutatások 16. pontjának e) alpontjában ajánlottakkal ellentétben – a korábbi lobogó szerinti államokkal sem konzultálnak a lajstromozandó hajók jogállásáról a lobogóváltás megelőzése érdekében. A halászhajók lajstromból való törlésére irányuló egyszerű közigazgatási határozat, amely más szankciók alkalmazására nem ad lehetőséget, nem bír visszatartó erővel. Az ilyen fellépés azt sem biztosítja, hogy a lobogó szerinti állam az UNCLOS 94. cikkében előírtak szerint ellenőrzést gyakoroljon a halászhajók felett. Továbbá Saint Kitts és Nevis megfelelési és végrehajtási teljesítménye nem áll összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 18. pontjával, amely előírja, hogy az UNCLOS rendelkezéseire figyelemmel minden államnak intézkedéseket kell hoznia és együtt kell működnie annak biztosítása érdekében, hogy a joghatósága alá tartozó állampolgárok ne támogassák az IUU-halászatot, és ne vegyenek részt abban. Saint Kitts és Nevis ezen a téren elért eredményei nem állnak összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 21. pontjában foglalt ajánlásokkal sem, amelyek javaslata szerint az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó, IUU-halászatot folytató hajókra és – a lehető legnagyobb mértékben – állampolgárookra vonatkozó szankciók kellően szigorúak legyenek ahhoz, hogy hatékonyan megelőzzék, megakadályozzák és felszámolják az IUU-halászatot, valamint hogy megfosszák az elkövetőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól. Ezenkívül ez a közigazgatási gyakorlat, amely az IUU-halászatot folytató piaci szereplőket IUU-hajók lajstromozására ösztönözheti, ellentétes az UNCLOS 94. cikkével.

- (36) Ami a vizsgált IUU-halászat megnyilvánulásának alakulását, jellegét, körülményeit, mértékét és súlyosságát illeti, a jogi keret, valamint az egyértelműség és az átláthatóság fent ismertetett hiánya miatt e szempontok értékelése szintén nem lehetséges. E hiányosságok következtében nem lehet megbízható módon megállapítani az IUU-halászathoz kapcsolódó tevékenységek potenciális léptékét. Elismert tény ugyanakkor, hogy az átláthatóság hiánya a hatékony ellenőrzések lehetetlenségével kombinálva ösztönzi a jogellenes magatartást.
- (37) Ami a Saint Kitts és Nevis-i hatóságok meglévő kapacitását illeti, meg kell jegyezni, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója⁽²⁾ alapján Saint Kitts és Nevis magas humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül a hetvenkettedik). Az 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ II. mellékletében Saint Kitts és Nevis a magasabb közepes jövedelmű országok és területek kategóriájában szerepel, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Fejlesztési Támogatási Bizottsága (DAC) (OECD/DAC) 2013. január 1-jei kedvezményezetti listája szerint⁽⁴⁾. Tekintettel az ország besorolására, nincs szükség a Saint Kitts és Nevis-i illetékes hatóságok meglévő pénzügyi és igazgatási kapacitásának vizsgálatára. Ennek az az oka, hogy Saint Kitts és Nevis e preambulumbekzdésben ismertetett fejlettségi szintje nem tekinthető olyan tényezőnek, amely aláássa a más országokkal történő együttműködésre és a végrehajtási intézkedések meghozatalára való képességét.
- (38) A (37) preambulumbekzdésben szereplő elemzés ellenére meg kell jegyezni, hogy a 2014. májusi és júliusi bizottsági látogatásokból nyert információk alapján nem tekinthető úgy, hogy Saint Kitts és Nevis nem rendelkezik pénzügyi erőforrásokkal. Inkább a feladatai hatékony és eredményes ellátásának biztosításához szükséges jogi és közigazgatási környezet és jogosultságok nem állnak rendelkezésre.
- (39) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (5) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Saint Kitts és Nevis elmulasztotta a nemzetközi jog szerint rá mint lobogó szerinti államra az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében háruló kötelezettségek teljesítését.

3.3. A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)

- (40) Saint Kitts és Nevis ratifikálta az UNCLOS-t és a FAO-megállapodást. Saint Kitts és Nevis együttműködő nem szerződő fele a NEAFC-nek és 2013-ig ugyanilyen minőségben részt vett a WCPFC munkájában is.
- (41) A Bizottság megvizsgálta minden információt, amelyet Saint Kitts és Nevis-nek mint a NEAFC együttműködő nem szerződő felének státusa szempontjából fontosnak tartott.
- (42) Saint Kitts és Nevis-nek a NEAFC együttműködő nem szerződő feleként be kell tartania az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezményt (a NEAFC-egyezményt). A NEAFC-egyezmény és az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezmény értelmezéséről és végrehajtásáról szóló 2013. évi nyilatkozat – más nemzetközi rendelkezések mellett – a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás (UNFSA)⁽⁵⁾ vonatkozó rendelkezéseinek elismerését

⁽²⁾ Az információ forrása: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1905/2006/EK rendelete a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról (HL L 378., 2006.12.27., 41. o.).

⁽⁴⁾ A DAC listája a hivatalos fejlesztési támogatásban részesülőkről (<http://www.oecd.org/dac/stats/dac-list-of-dac-recipient-countries.htm>).

⁽⁵⁾ Lásd az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezmény értelmezéséről és végrehajtásáról szóló nyilatkozat preambulumát, forrás:

http://www.dgrm.min-agricultura.pt/xeo/attachfileu.jsp?look_parentBoui=248939&att_display=n&att_download=y

is kifejezésre juttatja. Ebben a vonatkozásban Saint Kitts és Nevis-nek be kell tartania az UNFSA-t. Azonban a (17), (18), (23), (24), (29)–(36) és (43)–(44) preambulumbekzdésben ismertetett tényállás azt mutatja, hogy Saint Kitts és Nevis nem teljesítette ezen egyezmény tekintetében a lobogó szerinti állam minőségében rá háruló kötelezettségeit. A Bizottság megítélése szerint ezek a megfontolások az e határozat meghozatalát alátámasztó bizonyítékként szolgálnak.

- (43) A Bizottság a 2014. évi látogatás során gyűjtött és az érintett harmadik országoktól kapott információk alapján azt is megállapította, hogy Saint Kitts és Nevis flottája a nyugat-afrikai parti államok fennhatósága alatt álló vizekben tonhalra és tonhalszerű fajokra halászik. Ennek során Saint Kitts és Nevis-nek együtt kellene működnie a területen és az adott fajok tekintetében illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezettel, az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottsággal (ICCAT). Saint Kitts és Nevis azonban az ICCAT-nak nem szerződő fele, és nem is együttműködő nem szerződő fele. Saint Kitts és Nevis lobogó szerinti állam minőségében nem teljesíti az UNCLOS 64. cikkében azon más államokra előírt kötelezettségeket, amelyeknek állampolgárai parti államok fennhatósága alá tartozó területeken halásznak.
- (44) Saint Kitts és Nevis a CCAMLR-nak nem szerződő fele, és nem is együttműködő nem szerződő fele. A „10-05 állományvédelmi intézkedés végrehajtása” című dokumentumban ⁽⁶⁾ a CCAMLR titkársága kiemelte, hogy 2013. szeptember 24-től Saint Kitts és Nevis olyan országnak minősül, amely az eltelt öt évben részt vehetett a *dissostichus* spp. halászatában, illetve kereskedelmében, miközben a fogási dokumentációs rendszerben való részvétel elmulasztása révén nem működött együtt a CCAMLR-ral. Ebben a vonatkozásban Saint Kitts és Nevis részéről a CCAMLR-ral való együttműködés elmulasztása a lobogó szerinti államokra a UNCLOS 119. cikkének (2) bekezdése értelmében háruló kötelezettségekbe ütközik.
- (45) Emellett – amint azt a Bizottság Saint Kitts és Nevis-en tett látogatása feltárta – az ország a hajórajstromozást a Saint Kitts és Nevis területén kívül található Nemzetközi Hajórajstromozási Hivatala révén végzi. A rajstromozási folyamatnak a Saint Kitts és Nevis-i hatóságok általi alacsony szintű ellenőrzése és a lobogó szerinti állam teljesítményére vonatkozó FAO-iránymutatások 14. pontjában megállapítottakhoz hasonló, vonatkozó követelmények hiánya nem biztosítja, hogy a Saint Kitts és Nevis lobogója alatt tevékenységet folytató hajóknak az országgal valós kapcsolatuk legyen. Az állam és a nyilvántartásában rajstromozott hajók közötti tényleges kapcsolat hiánya sérti az UNCLOS 91. cikkében foglalt, a hajók honosságára vonatkozó feltételeket.
- (46) Végül az IUU-halásatról szóló nemzetközi cselekvési terv 25., 26. és 27. pontjában foglalt ajánlásokkal ellentétben Saint Kitts és Nevis nem dolgozott ki a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzeti cselekvési tervet.
- (47) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Saint Kitts és Nevis elmulasztotta a nemzetközi jog értelmében a nemzetközi szabályok, előírások, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló kötelezettségek teljesítését.

3.4. A fejlődő országok sajátos korlátai

- (48) Emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ⁽⁷⁾ alapján Saint Kitts és Nevis magas humán fejlettségű országnak tekintendő (a 187 ország közül az hetvenkettedik). Emlékeztetni kell továbbá arra is, hogy az 1905/2006/EK rendelet szerint Saint Kitts és Nevis a magasabb közepes jövedelmű országok és területek között szerepel.
- (49) E besorolásra figyelemmel Saint Kitts és Nevis nem tekinthető olyan országnak, amelynek közvetlenül a fejlettségi szintjéből adódóan lennének sajátos korlátai. Nem került elő olyan meggyőző bizonyíték, amely arra utalna, hogy Saint Kitts és Nevis az alacsony fejlettségi szint miatt nem teljesítette a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit. Hasonlóképpen nincs olyan kézzelfogható bizonyíték, amely a halászati tevékenységek megfigyelése, ellenőrzése és felügyelete terén feltárt hiányosságokat a kapacitás vagy az infrastruktúra hiányával hozná összefüggésbe. Ebben a vonatkozásban meg kell jegyezni, hogy Saint Kitts és Nevis hatóságai nem hivatkoztak fejlettségi szintből adódó korlátokra, és állításuk szerint közigazgatásuk általános hatékonysága jó.
- (50) Az e szakaszban ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Saint Kitts és Nevis fejlettségi szintje nem érinti hátrányosan az ország halászattal kapcsolatos fejlettségi állapotát és átfogó teljesítményét.

⁽⁶⁾ CCAMLR-XXXII/BG/08.24, 2013. szeptember.

⁽⁷⁾ Lásd a 2. lábjegyzetet.

4. **A NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT TÖRTÉNŐ AZONOSÍTÁS ESHETŐSÉGÉVEL KAPCSOLATOS KÖVETKEZTETÉSEK**

- (51) A fentiekben tett megállapítások fényében, melyek szerint Saint Kitts és Nevis elmulasztotta a nemzetközi jog értelmében rá mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló, az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségek teljesítését, ezt az országot az IUU-rendelet 32. cikke értelmében értesíteni kell arról az eshetőségről, a Bizottság az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országgént azonosítja.
- (52) Az IUU-rendelet 32. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottságnak értesítenie kell Saint Kitts és Nevis-t arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő országgént azonosítják. A Bizottságnak emellett az IUU-rendelet 32. cikkében felsorolt valamennyi lépést meg kell tennie Saint Kitts és Nevis-szel szemben. A megfelelő ügyintézés érdekében ki kell tűzni azt a határidőt, amelyen belül az érintett ország írásban válaszolhat az értesítésre, és rendezheti a helyzetet.
- (53) Saint Kitts és Nevis értesítése arról az eshetőségről, hogy olyan országgént azonosítják, amelyet a Bizottság e határozat alkalmazásában nem együttműködő harmadik országnak tekint, nem zárja ki, de nem is vonja automatikusan maga után azt a lehetőséget, hogy a későbbiekben a Bizottság vagy a Tanács a nem együttműködő országok jegyzékének összeállítása céljából további lépéseket tegyen,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

Egyetlen cikk

A Bizottság értesíti Saint Kitts és Nevis Államszövetséget arról az eshetőségről, hogy a Bizottság a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem terén nem együttműködő harmadik országgént azonosítja.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 12-én.

a Bizottság részéről

Karmenu VELLA

a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2014. december 12.)****egy harmadik országnak a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országgént való azonosítása eshetőségéről történő értesítéséről**

(2014/C 447/11)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 32. cikkére,

mivel:

1. BEVEZETÉS

- (1) Az 1005/2008/EK rendelet (a továbbiakban: az IUU-rendelet) létrehozta a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat (IUU-halászat) megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló uniós rendszert.
- (2) Az IUU-rendelet VI. fejezete meghatározza a nem együttműködő harmadik országok azonosítására, az említett országokkal szembeni lépésekre, ugyanezen országok listájának összeállítására, a listáról való törlésre, e lista nyilvánosságára és a sürgősségi intézkedésekre vonatkozó eljárást.
- (3) Az IUU-rendelet 32. cikke szerint a Bizottságnak értesítenie kell a harmadik országokat arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő országgént kerülhetnek azonosításra. Az ilyen értesítés előzetes jellegű. Az értesítést az IUU-rendelet 31. cikkében megállapított kritériumokra kell alapozni. A Bizottságnak emellett a rendelet 32. cikkében felsorolt valamennyi lépést meg kell tennie az értesített harmadik országgal szemben. A Bizottságnak az értesítésben fel kell tüntetnie különösen az ilyen azonosítás alapjául szolgáló lényeges tényeket és megfontolásokat, továbbá az érintett országok számára lehetőséget kell biztosítani a válaszadásra, valamint az azonosítást cáfoló bizonyítékok, vagy adott esetben a javításra irányuló cselekvési terv és a helyzet rendezése érdekében hozott intézkedések ismertetésére. A Bizottság az érintett harmadik országoknak az értesítés megválaszolásához megfelelő időt, a helyzet orvoslásához pedig ésszerű időt köteles biztosítani.
- (4) Az IUU-rendelet 31. cikke értelmében a Bizottság azonosítja azokat a harmadik országokat, amelyeket az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országnak tekint. Egy harmadik ország akkor azonosítandó nem együttműködő harmadik országgént, ha nem teljesíti a nemzetközi jog szerint rá, mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló azon kötelezettségét, hogy intézkedést hozzon az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására.
- (5) A nem együttműködő harmadik országok azonosítása az IUU-rendelet 31. cikkének (2) bekezdése szerinti valamennyi információ áttekintésén alapul.
- (6) Az IUU-rendelet 33. cikke értelmében a Tanács állítja össze a nem együttműködő harmadik országok listáját. Ezen országokkal szemben többek között az IUU-rendelet 38. cikkében megállapított intézkedések alkalmazandók.
- (7) Az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében a hitelesített fogási tanúsítványok lobogó szerinti harmadik országoktól való elfogadásának feltétele a Bizottságnak címzett értesítés azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezésekről, amelyeket a halászhajóiknak be kell tartaniuk.
- (8) Az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság az említett rendelet végrehajtásához kapcsolódó területeken igazgatási együttműködést folytat a harmadik országokkal.

2. A TUVALUVAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

- (9) 2014. február 18. és 20. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében ellenőrző látogatást tett Tuvaluban az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) támogatásával.

⁽¹⁾ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

- (10) A küldetés célja az ország halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó tuvalu rendelkezésekkel, illetve a Tuvalu által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.
- (11) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentést 2014. március 18-án küldték el Tuvalunak.
- (12) Tuvalu 2014. október 16-án válaszolt a zárójelentésre.
- (13) Tuvalu tagja a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottságnak (WCPFC). Tuvalu ratifikálta az Egyesült Nemzetek 1982. évi Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS) és az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a nagy távolságra vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló 1995. évi megállapodást (UNFSA). Részes a Dél-csendes-óceáni Fórum Halászati Ügynökségére (FFA) vonatkozó egyezményben ⁽¹⁾ és a közös érdekű halászati gazdálkodásban való együttműködésről szóló Naurui Megállapodásban (PNA) ⁽²⁾.
- (14) Annak megállapítása érdekében, hogy Tuvalu eleget tesz-e a (13) preambulumbekzdésben említett nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint a preambulumbekzdésben felsorolt érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek által meghatározott, rá, mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet a feladat végrehajtásához szükségesnek ítélt.
- (15) A Bizottság felhasznált továbbá a regionális halászati gazdálkodási szervezetek – ez esetben a WCPFC – által közzétett, rendelkezésre álló adatokból nyert információkat, valamint a nyilvánosan elérhető információkat.

3. TUVALU NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

- (16) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a Tuvalura mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt kritériumokat vette figyelembe.

3.1. Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikkének (4) bekezdése)

- (17) A regionális halászati gazdálkodási szervezetek hajókat tartalmazó listáiból származó információk alapján az IUU-hajók ideiglenes vagy végleges listáin nem szerepelnek ilyen hajók, és a korábban Tuvalu lobogója alatt közlekedő, jogellenes tevékenységet folytató hajókról sincsenek olyan adatok, amelyek alapján a Bizottság megvizsgálhatná, hogy Tuvalu a 31. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerinti ismétlődő IUU-halászati tevékenységekkel szemben hogyan lép fel.
- (18) A (17) preambulumbekzdés szerinti információk és tényelemek hiányában a 31. cikk (3) bekezdése és a 31. cikk (4) bekezdésének a) pontja értelmében megállapítható, hogy nem szükséges értékelni, vajon Tuvalunak a jogellenes halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló fellépése összhangban áll-e a lobogó szerinti államként az IUU-hajók, valamint a lobogója alatt tevékenységet folytató hajók vagy saját állampolgárai által folytatott vagy támogatott IUU-halászat tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségeivel.

3.2. Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (5) bekezdése)

- (19) A Bizottság elemezte, hogy Tuvalu hatékonyan működik-e együtt a Bizottsággal azáltal, hogy válaszol az IUU-halászat és a kapcsolódó tevékenységek kivizsgálására, az azokról szóló visszacsatolásra és az azok nyomom követésére irányuló, Bizottság általi megkeresésekre.
- (20) Ebben a vonatkozásban Tuvalu nem mutat hajlandóságot a Bizottsággal való együttműködésre a bizottsági ellenőrző látogatás által halászati irányítási rendszerében feltárt hiányosságok megszüntetése érdekében. A zárójelentésre 2014. október 16-án küldött válaszában nem tesz kötelezettségvállalásokat a Bizottság által azonosított hiányosságok orvoslása tekintetében. Elismerte ugyan a fennálló problémákat és nehézségeket, de arra hivatkozik, hogy a helyzet javításához technikai segítségnyújtásra és időre van szüksége, és a korrekciós lépések vonatkozásában konkrét ígérettel vagy cselekvési tervvel nem állt elő.
- (21) A lobogó, kikötő szerinti és parti államként Tuvalura háruló kötelezettségek teljesítése átfogó értékelésével összefüggésben a Bizottság azt is vizsgálta, hogy Tuvalu együttműködik-e más lobogó szerinti országokkal az IUU-halászat elleni küzdelemben.

⁽¹⁾ <http://www.ffa.int/>

⁽²⁾ Naurui Megállapodás (<http://www.ffa.int/node/93#attachments>).

- (22) Az UNCLOS 63. és 64. cikke értelmében a parti és a lobogó szerinti államok kötelesek együttműködni a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és a nagy távolságra vándorló halfajok ügyében. Az UNFSA 7. és 20. cikke részletesebben kifejti, hogy az együttműködési kötelezettségnek egyrészt az összevethető állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések meghozatala, másrészt az ilyen intézkedéseknek való megfelelés és az intézkedések végrehajtása terén kell eleget tenni. Ezenkívül a FAO magatartási kódex⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének 3. pontja azt ajánlja, hogy a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és határokon átnyúló halállományok kiaknázásában érintett államok hozzanak létre kétoldalú megállapodásokat az eredményes együttműködés garantálására, az erőforrások eredményes védelme és kezelése érdekében. Ezt tovább részletezi a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terv (IPOA-IUU)⁽²⁾ 28. és 51. pontja, amelyek részletesen meghatározzák az államok közötti közvetlen együttműködés gyakorlatait, ideértve a parti államok rendelkezésére álló adatok és információk cseréjét.
- (23) Ebben a vonatkozásban a WCPFC-egyezmény⁽³⁾ 25. cikkének (10) bekezdése előírja, hogy amennyiben egy félnek ésszerű oka van azt hinni, hogy egy másik állam lobogója alatt hajózó halászhajó olyan tevékenységet folytat, amely veszélyezteti az egyezmény hatálya alá tartozó területre vonatkozóan elfogadott állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hatékonyságát, köteles erre felhívni az érintett lobogó szerinti állam figyelmét.
- (24) A hatékony együttműködési mechanizmusok jelentőségét a külföldi lobogó alatt Tuvalu joghatósága alá tartozó vizeken tevékenységet folytató hajók uralkodó jelenlétével összefüggésben kell értékelni. A tuvaluai hatóságok által a Bizottság 2014. februári látogatása során megadott információk szerint jelenleg összesen tíz országból 18 kétoldalú magánengedélyezési szerződés van hatályban. Ebben a tekintetben a tuvaluai vizeken engedéllyel tevékenykedő flotta 213 erszéyes kerítőháló, 17 horgászbotos és 7 horogsoros hajóból áll, amelyek közül csak egy erszéyes kerítőháló és két horogsoros hajó közlekedik Tuvalu lobogója alatt. Mindazonáltal Tuvalu elismerte, hogy nem hozott létre együttműködési csatornákat az érintett lobogó szerinti államokkal annak biztosítása érdekében, hogy eleget tegyen a lobogó szerinti államokkal való együttműködésre vonatkozó, a (22) és (23) preambulumbekezdésében ismertetett kötelezettségeinek.
- (25) A hathatós jogérvényesítési intézkedések vonatkozásában az UNFSA 19. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a jogsértések tekintetében alkalmazandó szankciók a megfelelés biztosításához és a jogsértésektől való elrettentéshez megfelelő súlyosságúak, tekintet nélkül arra, hol fordulnak elő, és megfosztják a jogsértőket az illegális tevékenységből származó haszontól. A (26)–(29) preambulumbekezdésben kifejtetteknek megfelelően Tuvalu nem rendelkezik az elkövetők megfelelő szankcionálásához szükséges jogi kerettel, sem a flottája és vizei feletti megfelelő ellenőrzéssel.
- (26) A szankciórendszert Tuvalu 2006. évi tengeri erőforrásokról szóló törvénye határozza meg. Noha ez a törvény 2012-ben módosult, nem veszi figyelembe a nemzetközi jog IUU-halászat elleni küzdelemmel kapcsolatos legfrissebb fejleményeit. Az aktuális jogi keretben ugyanis nem szerepel sem az IUU-halászati tevékenység, sem a súlyos jogsértés fogalm meghatározása, sem ezek tételes felsorolása, illetve az értük kiszabható súlyos szankciók sem.
- (27) Emellett a tuvaluai jogszabályok köréből rendszerint hiányoznak a közigazgatási kísérő intézkedések. Az ilyen kiegészítő rendelkezések az engedélyek felfüggesztésére és visszavonására korlátozódnak, és csak „súlyos bűncselekmények” esetében kell azokat alkalmazni, ám a tuvaluai jogban nem szerepel a „súlyos bűncselekmény” fogalmának meghatározása.
- (28) A „súlyos bűncselekmény vagy jogsértés” fogalma a tuvaluai jogban nincs meghatározva. A hatályos jogi keret nem rendelkezik az elkövetőket a jogellenes tevékenységből származó haszontól megfosztó szankciókról.
- (29) Ennélfogva a szankciórendszer a jelenlegi formájában nem kellően átfogó és szigorú ahhoz, hogy visszatartó erővel bírjon. A súlyos jogsértések esetén alkalmazandó szankciók nem kellő súlyosságúak a megfelelés biztosításához és a jogsértésektől való elrettentéshez, tekintet nélkül arra, hol fordulnak elő, és nem fosztják meg a jogsértőket az illegális tevékenységből származó haszontól, amint azt az UNFSA 19. cikkének (2) bekezdése és a WCPFC-egyezmény 25. cikkének (7) bekezdése előírja.
- (30) Ami a vizsgált IUU-halászati megnyilvánulások alakulását, jellegét, körülményeit, mértékét és súlyosságát illeti, az egyértelműség és az átláthatóság (39)–(48) preambulumbekezdésben ismertetett hiánya nem teszi lehetővé ezek értékelését. E hiányosságok következtében nem lehet megbízható módon megállapítani az IUU-halászhajókhoz kapcsolódó tevékenységek potenciális léptékét. Elismert tény ugyanakkor, hogy az átláthatóság hiánya a hatékony ellenőrzések hiányával kombinálva ösztönzi a jogellenes magatartást.

(1) Felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódex, ENSZ Élelmészügyi és Mezőgazdasági Szervezete, 1995.

(2) A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terv, ENSZ Élelmészügyi és Mezőgazdasági Szervezet, 2001.

(3) A Csendes-óceán nyugati és középső körzetében található nagy távolságra vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezmény, amely 2000. szeptember 5-én kelt Honoluluban. (<http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific>).

- (31) Tuvalu meglevő pénzügyi és igazgatási kapacitásai vonatkozásában meg kell jegyezni, hogy Tuvalu nem szerepel az ENSZ humán fejlettségi mutatójának ⁽¹⁾ rangsorában. Az 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ II. mellékletében Tuvalu a legkevésbé fejlett országok és területek kategóriájában szerepel, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Fejlesztési Támogatási Bizottsága (DAC) 2013. január 1-jei kedvezményezett listájával összhangban ⁽³⁾. E tekintetben Tuvalu korlátozott pénzügyi és igazgatási kapacitása olyan tényezőnek tekinthető, amely alássa Tuvalu képességét együttműködési és végrehajtási kötelezettségei teljesítésére.
- (32) A (31) preambulumbekzdésben szereplő elemzés ellenére meg kell jegyezni, hogy a 2014. februári bizottsági látogatásokból nyert információk alapján nem tekinthető úgy, hogy Tuvalu nem rendelkezik pénzügyi erőforrásokkal. Tuvaluban inkább a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként az országra háruló kötelezettségek hatékony és eredményes ellátásának biztosításához szükséges jogi és közigazgatási környezet nem áll rendelkezésre.
- (33) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (5) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Tuvalu elmulasztotta a nemzetközi jog szerint rá, mint lobogó szerinti államra az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében háruló kötelezettségek teljesítését.
- 3.3. A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)**
- (34) Tuvalu ratifikálta az Egyesült Nemzetek 1982. évi Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS) és az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a nagy távolságra vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló 1995. évi megállapodást (UNFSA), továbbá tagja a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottságnak (WCPFC). Részes fele a Dél-csendes-óceáni Fórum Halászati Ügynökségére vonatkozó egyezménynek (FFA) és a közös érdekű halászati gazdálkodásban való együttműködésről szóló Naurui Megállapodásnak (PNA).
- (35) A Bizottság megvizsgálta minden információt, amelyet Tuvalu WCPFC tagi státusa szempontjából fontosnak tartott.
- (36) A Bizottság megvizsgálta továbbá minden olyan információt is, amelyet jelentősnek vélt azzal összefüggésben, hogy Tuvalu vállalta a WCPFC által elfogadott állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását.
- (37) A Tuvalu által a vizein folyó tonhalhalászati tevékenységekre vonatkozó átfogó információk szerint ⁽⁴⁾ a tuvalui kizárólagos gazdasági övezetben 2011-ben a kifogott tonhalmennyiség 51 800 tonnát tett ki. Noha a korábbi évekhez képest ez csökkenést jelent (2009-ben 63 427 tonna, 2010-ben 60 618 tonna), a Tuvalu kizárólagos gazdasági övezetében található tonhalállományok így is a Csendes-óceán nyugati és középső körzete tonhalállományainak jelentős részét teszik ki.
- (38) A (37) preambulumbekzdésben bemutatott számadatok alapján úgy tűnik, hogy Tuvalu fontos globális tonhalforrásokat kezel, és így parti államként felelős azért, hogy biztosítsa az ezen erőforrással való felelős és hosszú távon fenntartható gazdálkodást. Az UNCLOS 61–64. cikke, valamint a WCPFC-egyezmény 7. és 8. cikke szabályozza az élővilág hasznosítását a parti állam által, és úgy rendelkezik, hogy az köteles az adott régióban és a nyílt tengeren alkalmazandó intézkedésekkel összhangban álló intézkedéseket elfogadni a nagy távolságra vándorló halállományok hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása, valamint a kizárólagos gazdasági övezetében található élővilág fenntartható hasznosításának előmozdítása érdekében. A parti államoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a kizárólagos gazdasági övezetükben halászó külföldi hajók tartsák be az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket, valamint együtt kell működniük az érintett államokkal és az adott halászatért felelős regionális szervezetekkel.
- (39) Tuvalu jogi kerete nem tartalmaz olyan egyértelmű és átlátható állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket, amelyek biztosítanák a joghatósága alá tartozó vizeken működő hajók hatékony és eredményes irányítását. A part menti halászatra vonatkozóan nem léteznek állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések. Tuvalu egyben elismerte, hogy meglevő tonhal-gazdálkodási terve elavult és módosításra szorul. Hasonlóképpen nem került eddig elfogadásra a WCPFC 2010-07 állományvédelmi és gazdálkodási intézkedésének ⁽⁵⁾ megfelelő cápagazdálkodási terv sem.
- (40) A nemzeti fennhatóság alatt álló vizekkel – a szigetek közötti vizeket is ideértve – kapcsolatos állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hiányosak, és nem tudományos szakvéleményen alapulnak, az UNCLOS, az UNFSA és a WCPFC követelményeivel ellentétben. Noha Tuvalu 2006. évi halászati törvénye meghatározza a halászat fenntartható irányításának fő elveit, és felhatalmazza a Természeti Erőforrások Minisztériumát a megfelelő

⁽¹⁾ Az információ forrása: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1905/2006/EK rendelete a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról (HL L 378., 2006.12.27., 41. o.).

⁽³⁾ A DAC listája a hivatalos fejlesztési támogatásokban részesülőkéről (<http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm>).

⁽⁴⁾ WCPFC Tudományos Bizottság nyolcadik rendes ülése, WCPFC-SC8-AR/CCM-25.

⁽⁵⁾ <http://www.wcpfc.int/system/files/CMM%202010-07%20%5BSharks%5D.pdf>

állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések elfogadására, a Bizottság látogatása során feltárta, hogy e rendelkezések kialakítása igen gyenge. A fő erőfeszítések e tekintetben a harmadik PNA-megállapodás⁽¹⁾ rendelkezéseinek Tuvalu jogszabályi keretébe való átültetésére irányultak 2009-ben.

- (41) A Tuvalu joghatósága alá tartozó vizekre parti tengerként, szigetek közötti vizekként és kizárólagos gazdasági övezetként hivatkoznak. A WCPFC-egyezmény 3. cikke szerint a WCPFC illetékességi területe a Csendes-óceán minden vizét magában foglalja, beleértve a Tuvalu joghatósága alá tartozó vizeket is. Ennek ellenére Tuvalu kizárja a parti tengeri és a szigetek közötti vizeit az erszényes kerítőhálós flotta halászati erőfelfejtését halászati napok kiosztásával korlátozó hajónaprendszer alkalmazásából. Ezért a halászati erőforrások állományvédelmének fő jogi eszköze nem érvényesül a Tuvalu fennhatósága alá tartozó vizek jelentős részén. A horogsoros és a horgászbotos hajók vonatkozásában az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések meghatározása egyedi engedélyekben történik. Nyilvánosan hozzáférhető információk azonban nincsenek e két halászati forma tekintetében a fogások és az erőfeszítés tényleges szabályozásáról – a halászati jogosítványok számát korlátozó általános szabályoktól eltekintve.
- (42) Emellett Tuvalu a Bizottság látogatása során megerősítette, hogy jelenleg nem alkalmazza a WCPFC egyes állománymegőrzési és gazdálkodási intézkedéseit. Ide tartozik a regionális megfigyelői programról szóló 2007-1. sz. intézkedés, amely előírja a horogsors hajók 5 %-ának megfigyelési lefedettségét, valamint a 2010-07. sz. intézkedés, amely előírja, hogy a kirakodott cápauszonyok tömege nem lehet több a cápák tömegének az 5 %-ánál. A WCPFC vonatkozó állományvédelmi és gazdálkodási intézkedései betartása terén az előrelépés hiányát a technikai kapacitások és erőforrások hiányával indokolták.
- (43) A (39)–(42) preambulumbekkezdésben ismertetett nyilvánvaló hiányosságok az állományvédelmi és gazdálkodási szabályok egyértelműsége és átláthatósága terén és ugyanakkor a (24) preambulumbekkezdésben ismertetett 18 különféle magánengedélyezési szerződés meglepte gyengíti az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hatóság végrehajtását, és így sérti az UNCLOS 61. cikkének (2)–(5) bekezdését, 62. cikkének (1) bekezdését és 64. cikkét az erőforrások optimális hasznosítását, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések révén történő védelmet illetően.
- (44) Az UNCLOS 61. cikke, az UNFSA 5. és 6. cikkei, továbbá a WCPFC-egyezmény 5. és 6. cikkei értelmében a parti államoknak a rendelkezésükre álló legjobb tudományos bizonyítékok és egy elővigyázatos megközelítés alapján meg kell határozniuk kizárólagos gazdasági övezetük biológiai erőforrásainak megengedhető kiaknázását. Megfelelő állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések révén a parti államoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó kizárólagos gazdasági övezetben és más vizekben található biológiai erőforrásokat és állományokat ne veszélyeztesse a túlzott kiaknázás. A FAO magatartási kódex (különösen a 7. cikk (3) bekezdése, a 7. cikk (4) bekezdése és a 7. cikk (5) bekezdése) helyes gyakorlatokat ajánl e kötelezettségek teljesítésére.
- (45) A WCPFC Kilencedik Tudományos Bizottságához benyújtott jelentésében Tuvalu elismerte az adatgyűjtés, a jelentéstétel és a megfelelés terén tapasztalt elmaradásokat⁽²⁾. Ezeket a problémákat a halászati minisztériumon belül fennálló kapacitásbeli problémákkal indokolták, amelyek megnehezítik a jelentéstétel figyelemmel kísérését és a megfelelő adatkezelést.
- (46) A WCPFC Tudományos Bizottságának jelentései is rendszeresen felvetik az adathiány problémáját. A WCPFC Tudományos Bizottsága 2011. évi 7. üléséről szóló jelentésében például a 89. pont megemlíti néhány következtetlenséget az erszényes kerítőhálós hajók naplóinak a bonitóra, a sárgaúszójú tonhalra és a nagyszemű tonhalra vonatkozó bejegyzései között. Az erszényes kerítőhálós fogások pontos összetételére vonatkozó adatok tudományos jelentőségének ismeretében, az említett bizottság ajánlotta, hogy ezt a problémát terjesszék a Technikai és Megfelelési Bizottság⁽³⁾ elé. A 37. pontban a jelentés hangsúlyozza az erszényes kerítőhálós fogott fajok összetételének bizonytalanságát, és nyomatékosan javasolja, hogy a szerződő felek folytassák az erszényes kerítőhálós adatok összetételére vonatkozó becslések javítását. A WCPFC Tudományos Bizottsága 8. ülésén ismét felvetette a fogásokkal és a fogások összetételével kapcsolatos hiányos adatok és következtetlenségek⁽⁴⁾ kérdését, észrevételt tett a bérleti megállapodások szerinti jelentési kötelezettségeket illetően, és gazdálkodási ajánlásokat adott ki a helyzet orvoslása érdekében⁽⁵⁾. Ugyancsak foglalkozott néhány szerződő fél adatszolgáltatásának hiányosságával vagy gyenge minőségével. E szerződő felek némelyike folytat tevékenységet Tuvalu nemzeti joghatósága alá tartozó vizeken.

⁽¹⁾ A Naurui Megállapodás feleinek (PNA) harmadik megállapodása, 2008.

⁽²⁾ WCPFC Tudományos Bizottság kilencedik rendes ülése, WCPFC-SC9-AR/CCM-25.

⁽³⁾ A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, hetedik rendes ülés, Pohnpei, Mikronéziai Szövetségi Államok, 2011. augusztus 9–17. (<http://www.wcpfc.int/node/2896>).

⁽⁴⁾ A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, nyolcadik rendes ülés, 2012. augusztus 7–15. (<http://www.wcpfc.int/node/4587>), 3.1. szakasz

⁽⁵⁾ A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, nyolcadik rendes ülés, 69–71. pont.

- (47) A WCPFC Tudományos Bizottsága 7. ülésén azt a tájékoztatást adta, hogy amennyiben a bonító halászatának utóbbi időkben alkalmazott gyakorlata folytatódik, a fogási szintek valószínűleg csökkenni fognak, ahogy az állomány szinteket a maximális fenntartható hozam szintjéig csökkentik. Ezért a halászati erőfelfejtés növekedését figyelemmel kell kísérni⁽¹⁾. A Bizottság látogatása során azonban feltárta, hogy nincsen valódi flotta- és halászati hozzáférési szabályzat, amit azt a tonhal-gazdálkodási terv elavultsága és hiányossága is igazol.
- (48) Tuvalu a szigetek közötti vizein nem alkalmazza a WCPFC állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseit, és azokhoz hasonló intézkedéseket is csak korlátozott mértékben vezetett be. Tekintettel a tonhalak erősen vándorló és kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló jellegére, valamint Tuvalu szigetek közötti vizein – amelyek fontos tonhal-ívóterületek – a tonhalállományok és a halászati tevékenységek jelentőségére, ez a helyzet kockára tesz bármely, a csendes-óceáni térségben a tonhalállomány egészének védelmére irányuló erőfeszítést. Tehát Tuvalu nem biztosítja a joghatósága alá tartozó minden vízben állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását a WCPFC követelményeivel összeegyeztethető módon, és azon kötelezettségével összhangban, hogy a parti állam joghatósága alá tartozó fajokat a túlzott kiaknázás ne veszélyeztesse.
- (49) A Bizottság számba vette Tuvalu olyan intézkedéseit vagy mulasztásait is, amelyek csökkentették a vonatkozó törvények, rendeletek vagy nemzetközi állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hatékonyságát.
- (50) Tuvalu elismeri, hogy a halászati jogosítványok számának és a teljes kifogható mennyiségnek a korlátozása tekintetében az elavult tonhal-gazdálkodási terv nem határoz meg egyértelmű célszámokat. A Bizottság álláspontja ezért az, hogy az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hiánya miatt Tuvalu nem teljesíti nemzetközi kötelezettségeit. Mivel a tonhalállomány a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúlik és nagy távolságokra vándorol, a WCPFC-egyezmény általános célját jelentő hatékonyság és fenntarthatóság érdekében az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseknek következetesnek és összeegyeztethetőnek kell lenniük a teljes vándorlási területen.
- (51) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Tuvalu elmulasztotta a nemzetközi jog értelmében a nemzetközi szabályok, előírások, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló kötelezettségek teljesítését.

3.4. A fejlődő országok sajátos korlátai

- (52) Figyelembe véve, hogy Tuvalu legkevésbé fejlett ország (a (31) preambulumbekzdésben említettek szerint) a Bizottság elemezte, hogy az összegyűjtött információk köthetők-e fejlődő országok sajátos korlátaikhoz.
- (53) Noha általánosságban az ellenőrzés és megfigyelés terén létezhetnek sajátos kapacitásbeli korlátok, Tuvalu fejlettségi szintjéből adódó sajátos korlátai nem indokolják a nemzeti jogi keretben az IUU-halászati tevékenységek visszaszorítását, megakadályozását és felszámolását célzó nemzetközi jogi eszközöknek megfelelő konkrét rendelkezések hiányát. Szintén nem indokolható e korlátokkal az, hogy Tuvalu nem hozott létre a nyílt tengeri halászati tevékenységekkel kapcsolatos, a nemzetközi állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések megsértése esetén alkalmazandó szankciórendszert.
- (54) Emellett úgy tűnik, hogy a megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti rendszer hiányosságai abból erednek, hogy Tuvalu kevésbé képes a kizárólagos gazdasági övezetében folyó halászati tevékenységek ellenőrzésére, ugyanakkor a vizeihez jelentős méretű külföldi flották számára biztosít hozzáférést. Emellett a halászat tuvaluai összjövedelemhez való jelentős hozzájárulása ellenére úgy látszik, hogy a halászati irányításra fordított költségvetési keret szembeszökően alacsony. Következésképpen még ha igaz is, hogy Tuvalu fejlettségi korlátokkal küzd, az ország által a halászati erőforrások irányítása területén alkalmazott eljárások nem állnak összhangban a halászati gazdálkodásra rendelkezésre álló forrásokkal és az ország prioritásaival.
- (55) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Tuvalu fejlettségi szintje hátrányosan érintheti az ország halászati irányításának fejlettségi állapotát. Ugyanakkor, tekintettel a Tuvalut jellemző hiányosságok jellegére és a helyzet rendezése érdekében hozott intézkedésekre, az ország fejlettségi szintje nem szolgálhat mindenre kiterjedő mentségként vagy más jellegű igazolás-ként Tuvalu lobogó szerinti és parti államként nyújtott átfogó halászati teljesítményére, valamint az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló elégtelen fellépésére.

⁽¹⁾ A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, hetedik rendes ülés, 35. és 36. pont.

4. A NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁG AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGÉVEL KAPCSOLATOS KÖVETKEZTETÉSEK

- (56) A fentiekben tett megállapításokra figyelemmel, amelyek szerint Tuvalu elmulasztotta a nemzetközi jog értelmében rá, mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló, az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségek teljesítését, ezt az országot az IUU-rendelet 32. cikke értelmében értesíteni kell arról az eshetőségről, hogy a Bizottság az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országgént azonosítja.
- (57) Az IUU-rendelet 32. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottságnak értesítenie kell Tuvalut arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő harmadik országgént azonosítják. A Bizottságnak emellett az IUU-rendelet 32. cikkében felsorolt valamennyi lépést meg kell tennie Tuvaluval szemben. A hatékony ügyintézés érdekében ki kell tűzni azt a határidőt, amelyen belül az érintett ország írásban válaszolhat az értesítésre, és rendezheti a helyzetet.
- (58) Továbbá ki kell jelenteni, hogy Tuvalu értesítése arról az eshetőségről, hogy olyan országgént azonosítják, amelyet a Bizottság e határozat alkalmazásában nem együttműködő harmadik országnak tekint, nem zárja ki, de nem is vonja automatikusan maga után azt a lehetőséget, hogy a későbbiekben a Bizottság vagy a Tanács a nem együttműködő országok jegyzékének összeállítása céljából további lépéseket tegyen,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

Egyetlen cikk

A Bizottság értesíti Tuvalut arról az eshetőségről, hogy a Bizottság a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem terén nem együttműködő harmadik országgént azonosítja.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 12-én.

a Bizottság részéről

Karmenu VELLA

a Bizottság tagja

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

A tagállamok által a halászat tilalmával összefüggésben nyújtott tájékoztatás

(2014/C 447/12)

A közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 35. cikke (3) bekezdésének megfelelően olyan határozat született, amely halászati tilalmat rendel el az alábbi táblázatban foglaltak szerint:

A tilalom dátuma és időpontja	2014.12.8.
Időtartam	2014.12.8.–2014.12.31.
Tagállam	Svédország
Állomány vagy állománycsoport	COD/03AS.
Faj	Közönséges tőkehal (<i>Gadus morhua</i>)
Övezet	Kattegat
Halászhajótípus(ok)	—
Hivatkozási szám	79/TQ43

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

A tagállamok által a halászat tilalmával összefüggésben nyújtott tájékoztatás

(2014/C 447/13)

A közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 35. cikke (3) bekezdésének megfelelően olyan határozat született, amely halászati tilalmat rendel el az alábbi táblázatban foglaltak szerint:

A tilalom dátuma és időpontja	2014.11.21.
Időtartam	2014.11.21.–2014.12.31.
Tagállam	Portugália
Állomány vagy állománycsoport	GHL/N3LMNO
Faj	Grönlandi laposhal (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Övezet	NAFO 3 LMNO
Halászhajótípus(ok)	—
Hivatkozási szám	77/TQ43

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

A tagállamok által a halászat tilalmával összefüggésben nyújtott tájékoztatás

(2014/C 447/14)

A közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 35. cikke (3) bekezdésének megfelelően olyan határozat született, amely halászati tilalmat rendel el az alábbi táblázatban foglaltak szerint:

A tilalom dátuma és időpontja	2014.12.3.
Időtartam	2014.12.3.–2014.12.31.
Tagállam	Svédország
Állomány vagy állománycsoport	COD/03AN.
Faj	Közönséges tőkehal (<i>Gadus morhua</i>)
Övezet	Skagerrak
Halászhajótípus(ok)	—
Hivatkozási szám	78/TQ43

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett, a külső határok átlépésére meghatározott referenciaösszegek frissítése ⁽¹⁾

(2014/C 447/15)

A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett, a külső határok átlépésére meghatározott referenciaösszegeket a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 34. cikkével összhangban a tagállamok által a Bizottsághoz megküldött információk alapján teszik közzé.

A Hivatalos Lapban való közzététel mellett a Belügyi Főigazgatóság honlapján megtalálható a jegyzék havonta frissített változata is.

BELGIUM

A HL C 247., 2006.10.13-i számban közzétett információ helyébe lépő szöveg

A belga jog előírja, hogy a megfelelő megélhetési eszközök hozzáférhetőségét igazolni kell.

A közigazgatási gyakorlat a következő:

a) Magánszemélynél tartózkodó külföldiek

Az anyagi fedezetet garancialevéllel lehet igazolni, amelyet a külföldit Belgiumban elszállásoló személy ír alá, és amelyet a lakóhelye szerinti önkormányzat közigazgatása hitelesít.

A felelősségvállalási nyilatkozat a külföldi személy tartózkodási, egészségügyi ellátási, szállás-, és hazatelepülési költségeinek fedezésére vonatkozik, arra az esetre, ha a külföldi személy nem tud fizetni, annak érdekében, hogy e költségeket ne a közjogi hatóságoknak kelljen állnia. A nyilatkozatot olyan személynek kell aláírnia, aki fizetőképes, és ha ez a személy külföldi, rendelkeznie kell tartózkodási vagy letelepedési engedéllyel.

Szükség esetén a külföldi személyt arra is kérhetik, hogy igazolja személyes forrásait.

Amennyiben egyáltalán nincs pénzügyi hitelképessége, a tervezett tartózkodás minden napjára körülbelül 45 EUR-val kell rendelkeznie.

b) Szállodában tartózkodó külföldiek

Amennyiben a külföldi személy nem tud semmilyen hitelképességet igazolni, a tervezett tartózkodás minden napjára körülbelül 95 EUR-val kell rendelkeznie.

A legtöbb esetben a szóban forgó személynek olyan menetjegyet (repülőjegyet) is be kell mutatnia, amely lehetővé teszi számára a származási vagy a lakóhely szerinti országba történő visszautazást.

A korábbi közzétételek listája

HL C 247., 2006.10.13., 19. o.

HL C 153., 2007.7.6., 22. o.

HL C 182., 2007.8.4., 18. o.

HL C 57., 2008.3.1., 38. o.

HL C 134., 2008.5.31., 19. o.

HL C 37., 2009.2.14., 8. o.

HL C 35., 2010.2.12., 7. o.

HL C 304., 2010.11.10., 5. o.

HL C 24., 2011.1.26., 6. o.

HL C 157., 2011.5.27., 8. o.

HL C 203., 2011.7.9., 16. o.

⁽¹⁾ A korábbi közzétételek listáját lásd a dokumentum végén.

HL C 11., 2012.1.13., 13. o.

HL C 72., 2012.3.10., 44. o.

HL C 199., 2012.7.7., 8. o.

HL C 298., 2012.10.4., 3. o.

HL C 56., 2013.2.26., 13. o.

HL C 98., 2013.4.5., 3. o.

HL C 269., 2013.9.18., 2. o.

HL C 57., 2014.2.28., 1. o.

HL C 152., 2014.5.20., 25. o.

HL C 224., 2014.7.15., 31. o.

HL C 434., 2014.12.4., 3. o.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU